

மறைந்த நகரம்

வாலிட் பிராலிடர் கழகம்
(Y. M. D. A) 69
55, முத்தாருவினாபேகம் தெரு,
மவுண்ட் ரோடு, சென்னை 2.

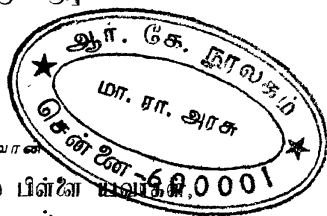
நெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், சென்னை.

மறைந்த நகரம்

அல்லது

மொஹெஞ்சோ-தரோ

[சிறுவர்க் குரியது]

வித்துவான்

மா. இராசமாணிக்கம் பிள்ளை அவர்கள்,

எம். ஜ. எஸ்., எல். டி.,

எழுதியது.

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,

திருநெல்வேலி, :: & :: சென்னை.

முதற் பதிப்பு: நவம்பர் 1944
இரண்டாம் பதிப்பு: செப்டம்பர் 1945

[*All Rights Reserved*]

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
TIRUNELVELI : & : MADRAS.

முன் னு ரை

இச்சிறுநூல், பண்டைத் திராவிட நகரங்க ளான மொஹெஞ்சொ-தரோ, ஹரப்பா என்ப வற்றை அகழ்ந்து ஆராய்ந்த அறிஞர் வெளி யிட்ட கருத்துக்களைத் துணையாகக் கொண்டு, நம் தமிழகத்துச் சிறு மாணவர்க்கு எளிதில் விளங்கும்பொருட்டுத் தெள்ளிய எளிய நடை யில் எழுதப்பட்டது. இத்தகைய அழிந்த பழைய நகரங்கள் பல நம் தமிழகத்தில் உண்டு. அவை கொற்கை, காயல், புகார், உறையூர், வஞ்சி மாமல்லபுரம் முதலியன. அவற்றில் மாணவர்க்கு ஒரு பற்று உண்டா கவும், தமிழ்நாட்டுப் பண்டை வரலாற்றின் பெரும்பகுதி இன்றளவும் மண்ணில் புதை யுண்டுதான் கிடக்கின்றது என்பதை அவா கள் அறியவும் நமது திராவிட நாகரிகம், வர லாற்றுப் புகழ்பெற்ற எகிப்திய நாகரிகத் தினும் விஞ்சியது என்பதையும், அஃது இந் தியா முழுவதும் பரவியிருந்த தனி நாகரிகம் என்பதையும் நம் சிறுர் அறிந்துன்புறவும் இந் நூல் உதவலாம். இத்தகைய சிறு நூல்கள் பல வெளிவரல் நாட்டுக்கு நன்மை விளைக்கும்.

சேக்கிழார் அகம், }
28-11-44

மா. இராஜமாணிக்கம் பிள்ளை.

பொருளடக்கம்

1.	மண்ணுள் மறைந்த வரலாறு		1
2.	நகர அமைப்பு		6
3.	கட்டிடங்கள்		11
4.	வீட்டுப் பொருள்கள்		15
5.	உணவு - உடை - தொழில்		21
6.	வாணிபம்		27
7.	கலைகள்		33
8.	சமயக் கலை		39
9.	இடிதலும் சுடுதலும்		44
10.	சிந்துவெளி எழுத்துகள்		50
11.	சிந்துவெளி மக்கள் திராவிடரா?		55
12.	நமது கடமை		61

புத்தக அலுவல் பகுதி

மறைந்த நகரம்

1. மண்ணுள் மறைந்த வரலாறு

மலைப்பாங்கான இடங்களில் இருந்த மிகப் பழைய மனிதன் மலைக்குகைகளில் வாழ்ந்து வந்தான். ஆற்றங்கரைகளில் இருந்த மிகப் பழைய மனிதன் களிமண்ணைக்கொண்டு சுவர்களை அமைத்தான் ; தழைகளையும் புற்களையும் கொண்டு கூரை அமைத்தான் ; இங்ஙனம் அமைத்த குடிசைகளில் வாழ்ந்துவந்தான். காடுகளில் இருந்த மனிதன் மரங்களிலும் மர அடியிலும் வசித்து வந்தான். கடற்கரை ஓரங்களில் இருந்த மனிதன், அங்கிருந்த மரங்களின் அடியில் சிறு குடில்களை அமைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்தான். இவ்வாறு ஒவ்வோர் இடத்திலும் வாழ்ந்த மனிதர்கள் அவ்வவ்விடத்தில் இயல்பாகக் கிடைத்த காய்கனிகளைத் தின்றனர்; விலங்குகளை வேட்டையாடினர் ; ஆறு, கடல்களில் உள்ள மீன்களைப் பிடித்துத் தின்றனர்.

மக்கள் அறிவு நாளடைவில் வளர்ச்சி பெறுதல் இயல்புதானே ! அறிவு வளர வளர மக்கள் பயிர்த்தொழில், நெசவு, பேசக்கற்றல் முதலியவற்றில் தேர்ச்சி பெற்றனர் ; தமக்குள் பல சமூகங்களை அமைத்துக்கொண்டனர் ; தம் எண்ணங்களைத்

தெரிவிக்கப் பலவகைச் சித்திர எழுத்துகளைக் கையாண்டனர்; அவற்றைக் களிமண் பாத்திரங்கள்மீது பொறித்து வந்தனர்; கற்களைக் கருவிகளாகப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியபின் கற்பாறைகள்மீதும் சித்திர எழுத்துகளைத் தீட்டலாயினர்.

கற்களுக்குப் பிறகு, பண்டை மக்கள் செம்பு, வெண்கலம், ஈயம், வெள்ளி, பொன், இரும்பு இவற்றைக் கண்டறிந்தனர்; அவற்றைக் கொண்டு பாத்திரங்கள், கருவிகள் முலிதயன செய்துகொண்டனர்; எனினும், இப்பண்டை மக்கள் மண் பாத்திரங்களையே மிகுதியாகப் பயன்படுத்தினர்.

இம்மக்களுள் ஒரு நிலத்தார்--ஒரு சமூகத்தார் பிறிதொரு நிலத்தாருடனும் சமூகத்தாருடனும் நாளடைவில் கலந்து உறவாடினர்; அவர்களுக்குள் போக்குவரவும் வாணிகமும் கைத்தொழிலும் திருமணக் கலப்பும் உண்டாயின. பல குடும்பங்கள் ஒன்றாகத் தகுதிவாய்ந்த இடங்களில் குடியேறி வாழலாயின. அவ்விடங்கள் சிறியனவாயின் 'சிற்றூர்' எனவும், பெரியனவாயின் 'பேரூர்' எனவும், மிகப் பெரியனவாயின் 'பட்டினம்' எனவும் வழங்கலாயின.

அறிவும் நாகரிகமும் வளரவளர மக்கள் உலோகங்களை மிகுதியாகப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியதும்—பயனற்ற கற்கருவிகளையும் மட்பாத்திரங்களையும்

விலக்கிவிட்டனர். அவை கவனிப்பார் அற்று நாளடைவில் மண்ணுள் புதையுண்டன. பண்டை மக்கள் இறந்தவரை மண் தாழிகளில் புதைத்து வந்தனர்; அடிக்கடி இடம் மாறி வந்தனர்; அக்காலங்களில் பயனற்ற பழைய பொருள்களைக் கழித்துப் போதல் வழக்கம். அவையும் நாளடைவில் மண்ணிற் புதையுண்டன. கடல் ஓரங்களில் இருந்த பல் ஊர்கள் கடல் கொந்தளிப்பால் துறக்கப்பட்டன. ஆற்றோரம் அமைந்திருந்த அழகிய நகரங்கள் ஆற்று வெள்ளத்திற்கு அஞ்சித் துறக்கப்பட்டன. பல நகரங்கள் வேற்றூர் வரவினால் பாழாக்கப்பட்டன. சில நகரங்கள் மண் மாரியால் அழிந்தன. இங்ஙனம் பல நகரங்கள் நாளடைவில் துறக்கப்பட்டன; அழிக்கப்பட்டன. அவை பல ஆண்டுகட்குப் பின்னர் மண்மூடுண்டுவிட்டன; பல நகரங்கள் புதையுண்ட இடங்களில் அடர்ந்த காடுகள் தோன்றிவிட்டன. பல நகரங்கள் ஆறுகளின் அடியிலும் கடல் அடியிலும் அடக்கமாயின.

இந்நிகழ்ச்சிகள் நடந்து ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. பின்னர்ப் பல புதிய நகரங்கள் தோன்றின; அவற்றுள்ளும் பல மேற் சொன்னவாறே மறைந்தன; சில இன்றும் இருக்கின்றன. 'இங்ஙனம் பல நகரங்கள் மண்ணுள்ளும் ஆற்றடியிலும் கடலடியிலும் மறைப்புண்ட செய்தி இப்பொழுது எப்படி வெளியாகிறது?' என்பது தகுந்த கேள்வி அன்றோ?

அவ்வக்கால மக்கள் எழுதி வைத்த சித்திர எழுத்துகளைக்கொண்டும் செம்பு முதலிய தகடுகளில் எழுதிவைத்த பட்டயங்களைக்கொண்டும் கற்கம்பங்களில் பொறித்துள்ள வாசகங்களைக் கொண்டும் பழங்காலப் பனை ஓலைச் சுவடிகளைக் கொண்டும் இப்பண்டை மக்கள் வாழ்க்கையை ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவாறு உணர்ந்தனர் ; ‘ இம் மக்கள் வாழ்ந்த இடங்கள் என்ன ஆயின ? ’ என்று ; ஐயந்தோன்றும் இடங்களிற் சென்று மண்ணை அகழ்ந்து ஆராய்ந்தனர் ; மண்ணைத் தோண்டுதற்கு முன்னரே பல இடங்களில் மண்மீதே பழங்காலப் பாறை ஓடுகள், மணிகள் முதலியன சிதறிக் கிடக்கக் கண்டனர் ; ஊக்கங்கொண்டு அப்பகுதிகளை அகழ்ந்து ஆராயலாயினர் ; சில இடங்களில் பழைய வீடுகளைக் கண்டனர் ; தெருக்களைக் கண்டனர் ; மட்பாண்டங்களைக் கண்டனர் ; பலவகை உலோகப் பாத்திரங்களையும் கருவிகளையும் கண்டனர் ; மட்பாண்டங்கள்மீதும் உலோகச் சிதைவுகள்மீதும் இருந்த சித்திர எழுத்துகளையும், பின்னர் உண்டான எழுத்துகளையும் கண்டனர் ; அவற்றை அரும்பாடு பட்டுப் படித்து அறிந்தனர் ; பழைய நூல்களில் கூறப்பெற்ற செய்திகளை இக்காட்சிப் பொருள்களோடு ஒப்பிட்டுப் பழைய வரலாற்றை ஒருவாறு அறியலாயினர்.

இவ்வாறு மண்ணைத் தோண்டி, மறைந்த நகரங்களைக் கண்டறியும் முயற்சியே புதைபொருள் ஆராய்ச்சி

எனப்படும். இந்த ஆராய்ச்சி உலகம் முழுவதிலும் நடைபெறுகின்றது. எகிப்து, இராக், சீனம், இந்தியா ஆகியவையே பழைய நாகரிகம் கொண்ட நாடுகள் என்று, இன்றளவும் நடைபெற்ற ஆராய்ச்சியால், ஆராய்ச்சியாளர் முடிவு கட்டியுள்ளனர்; இந்நாடுகள் ஏறக்குறைய 5000 ஆண்டுகட்கு முன்பே உயர்ந்த நாகரிகத்தில் திகழ்ந்தவை என்றும் மெய்ப்பித்து இருக்கின்றனர். இது நிற்க.

நீங்கள் படிக்கும் இந்திய வரலாற்று நூலில், 'இந்தியாவின் பழங்குடிகள் முண்டர், திராவிடர் என்பவராவர். அவர்கட்குப்பின் இந்தியா வந்தவர் ஆரியர். அவர்கள் சிந்து நதிக்கரையில் இருந்த பழங்குடிகளை விரட்டித் தங்களைத் தாபித்துக் கொண்டனர்' என்று படிக்கிறீர்கள் அல்லவா? அந்த ஆரியர் பாடியுள்ள ரிக்வேதத்திலும் பிற்காலப் புராணங்களிலும் ஆரியர்க்கும் ஆரியர் அல்லாத பழங்குடி மக்களுக்கும் பல சண்டைகள் நடந்தன என்பதைப் படிக்கிறோம்; அப்பண்டை மக்கள் உயர்ந்த நாகரிகத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் என்பதையும் வாசிக்கிறோம்; ஆரியர் சம்ஸ்கிருதம் பேசிய மக்கள்-திராவிடர். இன்று தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம் மலையாளம் முதலியவற்றைப் பேசும் மக்களுடைய, முன்னோர் என்பதையும் நாம் படிக்கிறோம்; எனவே, நம் முன்னோரையே ஆரியர் எதிர்த்தனர் என்பதை அறிகிறோம். அறியவே, 'ஆரியர் வரும் பொழுது நம்முன்னோர் வாழ்ந்திருந்த நகரங்கள்

எவை?’ என்று ஆவலோடு கேட்க விரும்புதல் இயல்புதானே !

நம் முன்னோர், ஆரியர் வருமுன், முண்டர் முதலியோருடன் கலந்து இந்தியா முழுவதும் இருந்து வந்தனர். ஆரியர் வந்தபொழுது சிந்து யாற்றங்கரையிலும் சிந்து-பஞ்சாப் மண்டலங்களிலும் நூற்றுக்கணக்கான அசுரிய நகரங்களை அமைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்திருந்தனர் ; அவை ஆரியர் படையெடுப்பாலும் ஆற்று வெள்ளத்தாலும் துறக்கப்பட்டன. அவை இன்று மண்மேடிட்டுக் கிடக்கின்றன. அவற்றுள் இரண்டே சிறந்த முறையில் தோண்டப்பெற்றவை. அவையே மொஹெஞ்சோதரோ, ஹரப்பா என்பவை. முன்னது சிந்து மண்டலத்தில் இருக்கிறது ; பின்னது பஞ்சாப் மண்டலத்தில் இருக்கிறது. இவை 5000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவை என்று ஆராய்ச்சியாளர் அறையின்றனர். இவற்றின் விவரம் அடுத்த பகுதியிற் காண்க.

2. நகர அமைப்பு

மொஹெஞ்சோ-தரோ நகரம் அமைந்துள்ள இடத்தில் பல மண்மேடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் சிலவற்றையே ஆராய்ச்சியாளர் தோண்டிப் பார்த்தனர். அவற்றுள் பெரியது 1300 கெஜம் நீளமும் 670 கெஜம் அகலமும் உடையது. இதற்கு அடுத்தது 440 கெஜம் நீளமும் 330 கெஜம் அகலமும் உடையது. இந்த இரண்டு மண்மேடுகளைச்

சுற்றிலும் சிறு மண்மேடுகள் பல இருக்கின்றன. முன்னவை நகரமாகவும் பின்னவை நகரத்தின் பகுதிகளாகவும் இருக்கலாம் என்று ஆராய்ச்சி யாளர் நினைக்கின்றனர்.

மொஹெஞ்சொ-தரோ 5000 ஆண்டுகட்குமுன் சிந்து யாற்றின் கரை ஓரமே இருந்தது. சிந்து யாறு அடிக்கடி தன் போக்கை மாற்றிக்கொள்வ துண்டு. அதனால் இன்று அஃது ஏறக்குறைய ஐந்து மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. ஹரப்பா நகரம் ராவி ஆற்றங்கரையில் அமைந்து இருந்தது. படகு களின் போக்குவரவு கருதியே இந்நகரங்கள் ஆற் றோரம் அமைக்கப்பட்டன. இந்நகரங்களில் படகு களில் ஏற்றப்படும் பொருள்கள் தடையின்றிச் சென்று அரபிக்கடலை அடையும்; அங்குப் பெரிய படகுகளில் அல்லது கப்பல்களில் ஏற்றப்பெற்றுக் குறிப்பிட்ட நாடுகளை அடையும். இந்த வாணிப வசதிக்காகவே இந்த நகரங்கள் அக்காலத்தில் சிறப்புப்பெற்று இருந்தன.

மொஹெஞ்சொ-தரோ அமைந்துள்ள இடம்- மிகப் பரந்த சமவெளி ஆகும். நகரம் ஒரு சதுரக் கல் பரப்புடையது. அதில் பத்தில் ஒரு பாகமே தோண்டப்பெற்று, ஆராய்ச்சி நடைபெற்றுள்ளது. இந்நகரம் அழிவுறாத நிலையில் இருப்பது பாராட்டத் தக்கது. ஹரப்பா நகரம் அழிந்துபட்ட நிலையில் காணப்படுகிறது. அதன் கட்டிடப் பகுதிகளைக்

கண்ட மக்கள் செங்கற்களை எல்லாம் எடுத்துச் சென்றனர்; புகைவண்டிப் பாதை அமைப்பவரும் பல பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டனர். இவற்றால், அந்நகர அமைப்பு முதலியவற்றை உள்ளவாறு கண்டறியக் கூடவில்லை.

மொஹெஞ்சொ-தரோவின் தெருக்கள் காற்று வசதியைக் கருதிக் கிழக்கு மேற்காகவும் தெற்கு வடக்காகவும் அமைந்துள்ளன. பெரிய தெருக்களைச் சிறிய தெருக்கள் நேராக வெட்டிச் செல்கின்றன. பெரிய தெருக்கள் அரைக்கல் முதல் முக்கால் கல் அளவு நீளம் உடையன; 20 முதல் 33 அடி அகலம் உடையன பெரிய தெருக்களில் மூன்று வண்டிகள் ஒரே காலத்தில் போகலாம். 9 முதல் 18 அடி அகலமுள்ள தெருக்கள் பல. நான்கடி அகலமுடைய சந்துகள் பல. இச்சந்துகளுக்கும் நடுத்தரத் தெருக்களுக்கும் பெரிய தெருக்களுக்கும் இணைப்பு இருக்கின்றது. சில தெருக்கள் செங்கல் சிதைவுகளையும் மட்பாண்டச் சிதைவுகளையும் கொண்டு கெட்டிப்படுத்தப்பெற்று இருக்கின்றன. சில புழுதி படிந்து கிடக்கின்றன. தெருக்கோடி வீட்டுச் சுவர்கள், வண்டிகள் உறையாதபடி வளைவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வளவு முன்னேயோசனையோடு அமைக்கப்பெற்ற வீட்டுச்சுவர்களைக் கண்டு, அக்கால மக்களின் அறிவுத்திறனை ஆராய்ச்சியாளர் வியக்கின்றனர்.

ஒவ்வொரு தெருவிலும் ஒழுங்கான கால்வாய் (கழிநீர்ப்பாதை) இருத்தல் வியப்பினும் வியப்பே! வீட்டிலிருந்து செல்லும் சிறிய கால்வாய் தெருக் கால்வாயுடன் கலக்கும் இடத்தில் சதுரக்குழி கட்டப் பட்டுள்ளது. சில இடங்களில் மூன்றடி உயரமுடைய தாழிகள் புதைக்கப்பட்டுள்ளன. அத்தாழிகளின் அடியில், நீரைப் பெருங்கால்வாயில் போகச்செய்து சூய்ப்பையைத் தேக்கத்தக்க சிறுதுளைகள் இருத்தலை நோக்க, சிந்துவெளி மக்களது நுண்ணறிவு வியத்தற்கு உரியதே அன்றோ! மேல் மாடங்களிலிருந்து, கழிநீர்க் குழைகள் ஈவருக்கு உள்ளேயே அமைக்கப்பட்டு இருத்தல் பின்னும் வியப்பை விளைக்கிறது. தெருக்களில் ஓடும் பெரிய கால்வாய்கள்மீது சதுரக்கற்கள் மூடப்பட்டுள்ளன; சில இடங்களில் செங்கல்-கருங்கல்-மூடிகளும் இடப்பெற்று உள்ளன. நீண்ட கால்வாய்களுக்கு இடையிடையே மூலை முடுக்குகளில் பெரிய தோட்டிகள் புதைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலிருந்து கழிவுநீர் வேறு கால்வாய்கள் மூலம் பிரிந்து நகருக்கு வெளியே செலுத்தப்பட்டது. பெரிய கால்வாய்கள் முடியும் இடங்களில் ஐந்தடி உயரமும் இரண்டரை அடி அகலமும் உடைய மதகுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இவை வெள்ள நீரையும் வடிக்கத் தக்கவை. இவற்றை எல்லாம் பார்த்த ஆராய்ச்சியாளர், “இதுபோன்ற சுகாதார அமைப்பு அப்பண்டைக்காலத்து இருந்த வேறு நகரங்களில் இல்லை” என்று கூறி வியக்கின்

றனர். இதனை நோக்க, நமது நாகரிகம் எவ்வளவு சிறப்புடையது என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள்.

ஒவ்வோர் இல்லத்திலும் மலம் கழிக்கும் ஒதுக்கீடும் இருக்கிறது. அது நன்றாகத் தளவரிசை இடப்பெற்றுத் தூய்மையாக இருக்கிறது. அது நாடோறும் நகரசபைத் தோட்டிகளால் தூய்மை செய்யப்பட்டு வந்தது. மேல்மாடங்களிலும் இத்தகைய ஒதுக்கிடங்கள் இருக்கின்றன.

மொஹெஞ்சொ-தரோ சிறந்த வாணிப நகரமாக இருந்தது. அதனால் அங்கு இருந்தவர் நல்ல நாகரிகம் கொண்ட மக்களாவர். எனவே, தெருக்கள் காற்று வசதி உடையனவாக அமைக்கப்பட்டன; தெருக்கள் எல்லாம் இணைப்புண்டு கிடந்தன; சுகாதாரம் சிறந்த முறையில் கவனிக்கப்பட்டது. விநோதப் பொது இடங்கள் பல இருந்தன. கால்வாய் வசதி நன்முறையில் அமைக்கப்பெற்று இருந்தது. பெரிய தெருக்களின் கோடியில் காவற் கூடங்கள் இருந்தன. சிற்றுண்டிச் சாலைகள் இருந்தன. இவற்றை நோக்க, இவை எல்லாவற்றையும் கண்ணுங் கருத்துமாகக் கவனிக்கத் தக்க நகரண்மைக் கழகம் ஒன்று இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்பது தெளிவு.

“மிக்க புகழ்படைத்த எகிப்தியரும் பாபிலோனியரும் சுமேரியரும் அப்பழைய காலத்தில் கண்டிராத நகர அமைப்பு முறையை இச்சிந்து வெளி மக்கள் கையாண்டு இருந்தனர். இவர்கள்

நாகரிகமே உலகில் உயர்ந்ததாகும்” என்று ஆராய்ச்சி யாளர் கூறி மகிழ்கின்றனர்.

3. கட்டிடங்கள்

மொஹெஞ்சொ-தரோவில் உள்ள கட்டிடங்கள் எல்லாம் இருவகைச் செங்கற்களால் ஆகியவை : மழை, வெயில், காற்று இவற்றால் துன்பப்படாதபடி இந்நகரம் சுட்ட செங்கற்களே புறச்சுவர்கட்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன ; உட்சுவர்களுக்கு உலர்ந்த செங்கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. களிமண் சாந்து சுவர்களின் மேல்பூச்சாகப் பயன்பட்டது. சில வீட்டுச் சுவர்கள் தவிடு கலந்த களிமண் சாந்தால் மெழுகப்பட்டுள்ளன. சுவர், தரை, கூரை இம் மூன்றும் களிமண் சாந்தால் ஆனவையே. அக்கால மக்கள் உத்திரங்களைப் போட்டு, அவற்றின்மீது நாணற்பார்ய்பரப்பி, அப்பாய்கள்மீது களிமண் சாந்தைக் கன்மாய்ப் பூசிக் கூரை அமைத்தனர். கூரையையும் தரையையும் சுவர்களையும் ஒழுங்கு படுத்த மட்டப் பலகை பயன்பட்டது.

ஒவ்வொரு தெருவிலும் வீடுகள் அணி அணியாக இருக்கின்றன. அகன்ற தெருக்களில் உள்ள வீடுகளைவிடக் குறுகிய தெருக்களில் உள்ள வீடுகளே நன்னிலையில் இருக்கின்றன. எல்லாக் கட்டிடங்களின் சுவர்களும் பருத்தவையாக இருக்கின்றன. அவை மூன்றரை முதல் ஆறடிவரை தடித்தவையாக இருக்கின்றன. பல வீடுகள் இரண்டு

அடுக்குகளை உடையவை; சில மூன்று அடுக்குகளை உடையவை; பல அகன்ற முற்றங்களை உடைய ஒரே அடுக்கினை உடையவை. எல்லா வீடுகளும் தளம் உடையவை. சில கட்டிடங்கள் கடைகளாக இருந்தவை; சில கோவில்கள் என்று கருதத்தக்கவை; பல எளியவர் வீடுகள். வீட்டு அறைகள் நல்ல காற்றோட்டம் புகத்தக்கவாறு சன்னல்கள் கொண்டவை. பெரிய வீடுகளில் களஞ்சியங்கள் தரையில் பதிக்கப்பட்டிருந்தன. சில வீடுகளில் சமையல் பாத்திரங்கள் வைத்தற்குரிய மரப்பெட்டிகள் சுவர்களிலேயே இணைக்கப்பட்டிருந்தன.

செல்வருடைய மாளிகைகள் அகன்று நீண்ட தாழ்வாரங்கள், முற்றங்கள், சிறிய-பெரிய அறைகள் இவற்றை உடையன. மேல்மாடங்களிலும் பல அறைகள் உண்டு. மேல்மாடத்திற்குச் செல்லும் படிக்கட்டுகள் இன்றும் நன்னிலையில் இருக்கின்றன. சில மாளிகைகளில் மர ஏணி வைக்கப்பட்டிருந்தது. மேல்மாடங்களில் நீராடும் அறையும் இருத்தல் வியப்பிற்குரியதே யன்றோ!

இக்காலத்தில் இருத்தல்போலவே பெரிய மாளிகையில் பெண்கள் இருக்கத் தனி அறையும், பலர் கலந்து பேசத் தனி அறையும், படுக்கை அறையும், சாமான் அறையும், சமையல் அறையும் இருத்தல் பாராட்டத்தக்கது. சமையல் அறைகள் வெளிச் சமூகம் காற்றோட்டமும் பொருந்தியவை. அவ்வறைகளில் தண்ணீர் வைக்கத் தாழிகள் தரையில் புதைக்

கப்பட்டுள்ளன; சமையல் பொருள்களை வைக்க மண்சாடிகள் பயன்பட்டன; கழிவுநீரைக் கொண்டு செல்ல சமையல் அறை முற்றத்திலிருந்து சிறிய கால்வாய் வெளிச் சென்றது.

வீட்டு வாயில்கள் யாவும் பெரும்பாலும் ஐந்தடிக்கு மேற்பட்டனவாக இல்லை. பெரிய வீட்டு வாயிலின் அகலம் ஏறக்குறைய 8 அடியாகும். அவ் வீட்டார் எருது முதலிய கால்நடைகளை வளர்த்தனர் போலும்! அவர்கள் அவற்றை முற்றங்களிலேயே கட்டிவந்தனர். மேல்மாடம் 6 அடிக்கு மேற்பட்ட உயரம் உடையதாக இல்லை. வாயிலின் உயரத்தையும் தளத்தின் உயரத்தையும் நோக்க, இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் இராக்கில் இருந்த சுமேரியரைப் போலக் குட்டையானவராக இருத்தல் வேண்டும் என்று ஆராய்ச்சியாளர் அறைகின்றனர்.

ஹரப்பாவில் பெருங் களஞ்சியம் ஒன்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. அதன் நீளம் 168 அடி; அகலம் 135 அடி; உயரம் 52 அடி; சுவரின் கனம் 9 அடி. இரண்டு வரிசையாக இரண்டு மண்டபங்கள் அதில் இருக்கின்றன. இவை தானியங்கள் கொட்டிவைக்கப் பயன்பட்டவை. தொழிலாளர் இல்லங்கள் இக்காலத்துப் போலீசார் வீடுகள் போலக் கட்டப்பட்டுள்ளன.

5000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட கிணறுகள் பல இன்றும் நீர்ச் சுரப்பை உடையனவாக இருக்கின்றன. ஆராய்ச்சியாளர் அந்த நீரையே பருகுகின்

றனர். அக்கிணறுகள் இக்காலக் கிணறுகளைப் போலவே அமைந்துள்ளன; கிணற்றைச் சுற்றிலும் தளம் செவ்வனே அமைந்துள்ளது; தொட்டிகள் இருக்கின்றன; சிறு கால்வாய் இருக்கிறது. எல்லாக் கிணறுகளும் உருளைகளைக் கொண்டவையே.

மொஹஞ்சொ-தரோவில் வெளிப்பட்ட கட்டிடங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை அரண்மனை போன்ற கட்டிடமும் அழகிய சேய்ஞளம் ஒன்றுமே ஆகும். சேய்ஞளம் இக்காலப் பொறிவலாளரும் (Engineers) கண்டு திகைக்குமாறு அமைந்துள்ளது. தண்ணீர் இருக்கத்தக்க இடத்தின் நீளம் 40 அடி; அகலம் 23 அடி; ஆழம் 8 அடி. இதற்கு ஒழுங்கான படிக்கட்டுகள் உள்ளன. குளம் சுற்றிலும் $4\frac{1}{2}$ அடி நடைபாதை உடைய சுவர் இருக்கிறது. அதற்கப்பால் குளத்தைச் சுற்றிலும் 7 அடி அகலமுள்ள பெருஞ் சுவர் ஒன்று அமைந்துள்ளது.

குளத்தின் அடிமட்டமும் அடிமட்டச் சுவர்களும் செங்கல்லும் ஒருவகை நிலக்கீலும் கொண்டு தளவரிசை இடப்பட்டுள்ளன. இதில் நீரைப் பரப்ப மூன்று பெரிய கிணறுகள் பக்கத்தில் இருக்கின்றன. அழுக்கான குளத்துநீரை அப்புறப்படுத்தக் குளத்தின் மூலை ஒன்றில் சதுரப் புழை ஒன்று இருக்கிறது. அது மதகுபோல அமைக்கப்பட்டுள்ளது. . சுருங்கக் கூறின், இச்சேய்ஞளத்தின்

வேலைப்பாடு ஒன்றே ஆராய்ச்சியாளரைப் பெரு வியப்புக்கு உள்ளாக்குகிறது. *

இக்குளத்திற்கு வடக்கே எட்டு அறைகள் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு மேலும் அறைகள் இருந்திருக்க வேண்டும். அவை சமயச் சார்புடைய பேருமங்கள் வாழ்ந்தனவாக இருக்கலாம் கீழ் அறைகளில் நீராட வசதி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுவர்கள் தடித்தவை; கதவுகள் உறுதியானவை.

கட்டிடங்கட்குப் பயன்பட்ட செங்கற்கள் பெரும்பாலும் ஒரே அளவுடையன. அஸ்தாவது, நீளத்திற் பாதி அகலம்; அகலத்திற் பாதி கனம். இவை தேவைக்கு ஏற்ற வடிவில் செய்யப்பட்டுள்ளன. சில சதுரமாகவும், சில வளைவாகவும், சில மூலைகளுக்கு ஏற்றவாறு முக்கோணமாகவும் அமைந்துள்ளன. இவற்றைச் சுட்ட காளவாய்கள் பல வட்ட வடிவினவாக இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்பதற் குரிய அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன.

4. வீட்டுப் பொருள்கள்

மொஹெஞ்சொ-தரோவில் வாழ்ந்த நம் முன்னோர் தங்கள் வாழ்விற்குத் தேவையான எல்லாப் பொருள் களையும் பெற்றிருந்தனர். அப்பொருள்கள்களிமண், மரம், செம்பு, வெண்கலம், சங்கு வெண்

* இதனை ஓரளவு ஒத்த செய்குளங்கள் இரண்டு ஆற்காட்டில் நவாபுகள் காலத்தில் கட்டப்பட்டு, இன்னும் காட்சி தருகின்றன.

கல் முதலியவற்றால் செய்யப்பட்டவை. அவற்றுள் மட்பாண்டப் பொருள்களே பல. மட்பாண்டப் பொருள்களே பிறரால் கொள்ளப்படாதவை. ஆதலின், அவையே உண்மை நாகரிகத்தை விளக்குவன. சிந்து ஆற்றுக் களிமண்ணுடன் அப்ரகம், சுண்ணாம்பு, தெளிந்தமண் இவற்றைக் கலந்து, நன்றாக அரைத்து மட்பாண்டங்கள் செய்யப்பட்டன. இவற்றைச் செய்யும் வேட்கோவர் பலராக மெஹஞ்சொ-தரோவில் இருந்திருத்தல் வேண்டும். மட்பாண்டங்களை மெருகிடத்தக்க கருவிகளும் அக்காலத்தில் இருந்தன.

மட்பாண்டங்கள் பலவும் செங்கிறமும் கருநிறமும் கொண்டவையாகவே இருக்கின்றன. பலவற்றின் மீது ஊர்வன, பறப்பன, நடப்பன, நீந்துவன முதலியன ஓவியங்களாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. பறவைகள், விலங்குகள் இவற்றின் ஓவியங்களே பல. விலங்குகளின் ஓவியங்கள் புல் தரையுடன் காடுகளுடனும் சேர்த்து இயற்கைக் காட்சியாக எழுதப்பட்டுள்ளன. பலவகை இலைகள், பூங்கொத்துகள், இலைகள்மீது உருவங்கள் வட்டத்திற்குள் வட்டம், இவற்றைக் குறிக்கும் ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. சில தாழிகள்மீது மரங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

மட்பாண்டங்கள் பலவகைப்பட்டவை: பலவகைக் கிணறுகள், சிறு தண்டின்மீது பொருத்தப்பெற்ற தட்டுகள், சிறிய அகல்கள், சிறிய மூக்

குடைய ஏனங்கள், தட்டுகள், தாம்பாளங்கள், வட்டில்கள், படிக்கங்கள், குடங்கள், தோண்டிகள், சால்கள், சிறிது குடைவான பாத்திரங்கள், மலர்வைக்கும் கண்ணாடிப் பாத்திரம் போன்றவை, பம்பர உருவில் அமைந்த சீசாக்கள், இக் காலச் சீசாக்களைப் போன்றவை, பாணைகள், சட்டிகள், நீர்த்தொட்டிகள், பலவகை மூடிகள், புரிமணைகள் முதலியன. இவை அல்லாமல் பூசைக்குரிய மட்பாண்டம், கனல்சட்டி, குமிழ்கள் கொண்ட தாழி, ஒற்றைக் கைப்பிடி அல்லது இரட்டைக் கைப்பிடி கொண்ட பாத்திரங்கள், மைக் கூடுகள், எலிப் பொறிகள், பலவகை விளக்குகள் முதலியன குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றின் வேலைப்பாடு கண்டு ஆராய்ச்சியாளர் வியக்கின்றனர்.

சில தாழிகளின் வெளிப்புறமும் சிறிய பாண்டங்களும் தட்டுகளும் பீங்கான் போலப் பளபளப்பாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால், சிந்துவெளி மக்கள் அப் பண்டைக்காலத்திலேயே பீங்கான் செய்யும் முறையை ஒருவாறு உணர்ந்திருந்தனர் என்பது தெரிகிறது. அவர்கள் அம்மி, குழவி, உரல் இவற்றைப் பயன்படுத்தினர். மா அரைக்கும் கல் எந்திரங்கள் நிரம்பக் கிடைத்துள்ளன. கல் ஊசி, எலும்பு ஊசி, கற்கோடரி, செம்பு அரிவாள், மரக் கட்டில்கள், நாணற் பாய்கள், கோரைப் பாய்கள், மேசைகள், நாற்காலி போன்ற உயர்ந்த மரப் பீடங்கள் முதலியன இருந்தன.

வினையாட்டுக் கருவிகள் பல கிடைத்துள்ளன : மண்கொண்டு செய்யப்பட்ட விலங்குகள், பறவைகள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, ஆண் பெண் பதுமைகள், சிறு செப்புகள் முதலியன நிரம்பக் கிடைத்துள்ளன. குச்சி ஒன்றின்மீது பறவை ஏறுவதும் இறங்குவதுமாக இருத்தற்குரிய வசதியோடுகூடிய கருவிகள் சில கிடைத்தன. கிலு கிலுப்பைகள் நேர்த்தியானவை; மண்பந்துகள், வால்புறம் துளையுடைய கோழி, குருவி போன்ற ஊதுகுழல்கள் கண்ணைக் கவர்வனவாகும். '5000 ஆண்டுகட்கு முன் செய்யப்பட்ட ஊதுகுழல்கள் இன்றும் ஊதத்தக்க நிலையில் இருக்கின்றன' என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுதல் வியக்கத் தக்கதன்றோ? உடல் வேறுதலைவேறாகச் செய்து சுயிற்றால் இணைக்கப்பட்டுத் தலை அசைக்கும் எருதுகள் பலவாகக் கிடைத்துள்ளன. களிமண் வண்டிகள் சில கிடைத்துள்ளன. வெண்கல வண்டிகள் சிலவே கிடைத்தன. சொக்கட்டான் கருவிகள் பல வடிவங்கள் கொண்டுள்ளன.

சிந்துவெளி மக்கள் பொன், வெள்ளி, செம்பு, வெண்கலம், வெள்ளியம், காரியம் இவற்றைக் கொண்டு பல பொருள்களும் அணிகளும் செய்துகொண்டனர். பொன், வெள்ளி நகைகள் சிலவே கிடைத்துள்ளன. அவர்கள் இவ்விரண்டையும் கலந்து 'எலக்ட்ரம்' என்னும் புதிய உலோகத்தையும் செய்யக் கற்றிருந்தனராம்; செம்பையும் வெள்ளியத்தையும் கலந்து 'வெண்கலம்' ஆக்கவும் அறிந்திருந்

தனர். அவர்கள் செம்பையும் வெண்கலத்தையும் உருக்கி வார்ப்படம் ஆக்கினர்; தகடுகளாகத் தட்டி ஆணிகொண்டு பொருத்தினர். இவ்விரண்டு முறைகளாற்றான் எல்லாப் பொருள்களையும் செய்துகொண்டனர். பொன், வெள்ளிப் பொருள்களுக்குப் பொடி வைத்துப் பற்றவைக்கும் முறையைக் கையாண்டனர்.

கத்தி, வாள், ஈட்டி, அம்பு, உடைவாள் சுத்தி இரம்பம், வேல், உளி, வாய்ச்சி, முதலியவை செம்பாலும் வெண்கலத்தாலும் ஆனவை. பல வேறு அளவுடைய கோப்பைகள், நீர்ச்சாடிகள், தட்டுகள், தாழிகள், இவற்றின் மூடிகள் இன்ன பிறவும் செம்பாலும் வெண்கலத்தாலும் இயன்றவை. தோல் சீவும் உளிகளும் மழித்தற் கத்திகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை. மழித்தற் கத்திகள் நான்கு விதமாக இருக்கின்றன: (1) அரைவட்ட வடிவில் அமைந்தவை; (2) 'ட' போன்று அமைந்தவை; (3) வளைவுள்ளவை; (4) நீண்டு நேராக முனை மட்டும் வளைவாக அமைந்தவை. இவை அல்லாமல் உழுகருவிகள், நெசவாளர் கருவிகள், துளையிடும் கருவிகள், கொட்டாபுளிகள், இழைப்புளிகள் முதலியனவும் அக்கால மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டன.

சிந்துவெளி மக்கள் கழுத்துமாலை, காப்பு, மோதிரம், கால் காப்பு, பலவகைக் கற்கள் பதித்த கழுத்து மாலைகள், இரண்டு முதல் ஆறுசரங் கொண்ட மாலைகள், இடைப்பட்டை (ஒட்டியாணம்)

உள்ளே அரக்கிட்ட காப்பு, பலவகைப்பட்ட வளையல்கள், ஓவியம் தீட்டப்பட்ட வளையல்கள், நெற்றிச் சுட்டிகள், காதணிகள், மூக்கணிகள் சமயத் தொடர்புள்ள பதக்கங்கள் முதலியவற்றை அணிந்தனர்.

கழுத்து மாலைகள் பார்க்க அழகானவை. பொன்னாலும் பச்சைக் கற்களாலும் செய்த மணிகள் கோக்கப்பட்டவை சில; குழவி வடிவத்திலும் உருண்டை வடிவத்திலும் செய்யப்பட்ட தங்க மணிகளும் நீலப்பளிங்குக் கல்லாற் செய்யப்பட்ட மணிகளும் சேர்க்கப்பட்ட மாலைகள் சில; தங்கத்தால் தட்டையாகச் செய்யப்பட்டு இரண்டு மணிகளைச் சேர்த்துப் பற்றவைத்துள்ளவை நீளமாகக் கோக்கப்பட்ட மாலைகள் சில; 27 மணிகள் பல வடிவற் செய்து கோக்கப்பட்ட மாலைகள் சில; 70 தங்க மணிகள் கொண்ட மாலைகள் சில; 240 மணிகள் கொண்ட நான்கு சரங்கள் கொண்ட மாலைகள் சில. இவ்வாறு பலதிறப்பட்ட கழுத்து மாலைகள் கண்களைக் கவருகின்றன.

மணிகள் நன்கு மெருகிடப்பட்டுள்ளன; நடுவில் ஒழுங்காகத் துளையிடப் பெற்றுள்ளன. துளையிடும் கருவி மிகவும் துட்பமானதாக இருந்திருத்தல் வேண்டும். துளை வழுவழப்பாகவும் ஒழுங்காகவும் இருப்பதைக்காண, அத்தொழிலாளர் சிறந்தபயிற்சி உடையவர் என்பது தெளிவாகிறது. சில மணிகளில் ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. சில பட்டை

வெட்டப்பட்டுள்ளன. சில தங்கக் கவசம் கொண்டவை. பலவகை நகைகளைக் காண, மொஹெஞ்சொதரோவில் அப் பழங்காலத்தில் தொழில் துட்பம் வாய்ந்த பொற்கொல்லரும், மணிகள் செய்பவரும், சங்கு அறுப்பவரும், பிறரும் நன்முறையில் வாழ்ந்தனராதல் வேண்டும் என்பது தெரிகிறது.

பொத்தான்கள் பலவகைப்பட்டவையாகக் கிடைத்துள்ளன. இவற்றால், அம்மக்கள் சட்டை அணியும் வழக்கம் உடையவர் என்பதை அறியலாம். கொண்ட ஊசிகள் பல கிடைத்தன. இவற்றால் அம்மக்கள் கூந்தலை முடிபோடும் முறையையும் பின்னலையும் அறிந்தவர் என்பதை அறியலாம். அக்காலப் பெண்டிர் தலை நாடாக்களையும் பயன்படுத்தினர்; சீப்புகளையும் கண்ணாடிகளையும் பயன்படுத்தினர்; கொண்டையைப் பின்புறமாகவும் தலைமீதும் போட்டுக் கொண்டை ஊசிகளைச் செருகினர்; கண்களுக்கு மை இட்டுக்கொண்டனர்; முகத்திற்கு ஒருவகைப் போடி பூசிக்கொண்டனர். சுருங்கக்கூறின், 'இம் மகளிரைப் போலத் தாய்மையிலும் அழகை விரும்பியதிலும் சிறந்தவர் பிறநாடுகளில் அக்காலத்தில் இல்லை என்னலாம்' என்பது ஆராய்ச்சியாளர் முடிபு.

5. உணவு - உடை - தொழில்

சிந்து ஆற்று வெளி பருவ மழையும் ஆற்றுப் பாய்ச்சலும் சிறப்புறப்பெற்று விளங்கியதாகும். ஆதலில், அங்கு இருந்த நிலங்கள் செழிப்புற்று

இருந்தன ; வண்டல் மண் படிந்திருந்தன ; சிறந்த மருத நிலங்களாக விளங்கின. ஆதலில், அங்குக் கோதுமை, நெல், வாற்கோதுமை (பார்லி), பருத்தி, பட்டாணி, எள், பேரீந்து, மூலாம்பழம் முதலியன எராளமாகப் பயிராக்கப்பட்டன. இன்னும் அப் பகுதிகளில் நெல்லும் கோதுமையும் சிறப்புடை விளைபொருள்களாக இருக்கின்றன. இப் பலவகை விளைபொருள்களை அப்பண்டை மக்கள் தாழிகளிற்⁰ சேமித்து வைத்தனர்.

சிந்துவெளி மக்கள் பொதுவாகப் புலால் உண்ணும் வழக்கத்தினர் ; சோற்றிலேயே இறைச்சியைக் கலந்து தயாரிக்கும் 'புலவு' (புலாவ்) என்னும் ஒருவகை உணவு அவர்களால் அமைக்கப்பட்டு வந்தது. அவர்கள் சோற்றில் ஆடு, மாடு, பன்றி, ஆமை, முதலை இவற்றின் இறைச்சித் துண்டங்களைக் கலந்து 'புலவு' செய்தனர் ; பலவகை மீன் இனங்களை உண்டு வந்தனர் ; பல திறப்பட்ட பறவைகளை உண்டனர் ; பிற நாடுகளிலிருந்து கப்பல்கள் மூலம் கொண்டுவரப்பட்ட உலர்ந்த மீன் இனங்களையும் இறைச்சி வகைகளையும் உண்டனர் ; இறைச்சித் துண்டங்களை உலர்த்திப் பக்குவப்படுத்திப் பெரிய தாழிகளில் அடைத்து அவ்வப்போது பயன்படுத்தி வந்தனர் ; இவற்றோடு பலவகைக் காய் கறிகளையும் பால், வெண்ணெய், தயிர், மோர், நெய் முதலியவற்றையும் உணவுப் பொருள்களாகக் கொண்டிருந்தனர் ; பலவகைப் பழங்களையும் உண்டு வந்தனர்.

அவர்கள் மா அரைத்துப் பலவகை உணவுப் பொருள்கள் செய்து வந்தனர்; வாணல்சட்டி, ஆட்டுக்கல், இட்டலி ஊற்றும் சட்டி என்பவை கிடைத்துள்ளமையே இம்முடிப்புக்குச் சான்றாகும்; மசாலைப் பொருள்களை இடித்து, அவற்றைப் பல அறைப்பெட்டியில் வைத்திருந்தனர்; மரம், சிப்பி, சங்கு, செம்பு, களிமண், வெண்கலம் இவற்றால் ஆன பலவகைக் கரண்டிகளைப் பயன்படுத்தினர்.

சிந்துவெளியில் பருத்தி ஏராளமாகப் பயிரானது. அதனால் அம் மக்கள் நூல் நூற்று ஆடைகளை நெய்து உடுத்து வந்தனர். ஏழைகள் சாதாரணப் பருத்தி ஆடைகளைப் பயன்படுத்தி வந்தனர். செல்வர் பூ வேலைப்பாடு பொருந்திய பருத்தி ஆடைகளைப் பயன்படுத்தி வந்தனர்; சிலர் கித்தான் போன்ற முரட்டு ஆடைகளை உடுத்தனர்; சிலர் நாரால் ஆன ஆடைகளையும் உடுத்தி இருந்தனர். அவர்கள் இடக்கையும் மார்பும் மறையுமாறு போர்வை போர்த்துக் கொண்டிருந்தனர்; சட்டைகள் அணிந்து வந்தனர்; கழுத்துப் பட்டைகளும் பயன்படுத்தி வந்தனர்.

பெண்கள் பாவாடைகளைப் பெரிதும் பயன்படுத்தி வந்தனர்; பாவாடைகளை இறுக்க, மணிகள் சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட ஒட்டியானம் போன்ற அரைக் சச்சைகளைப் பயன்படுத்தினர். அக் கச்சைகள் சில முன்புறம் முகப்பு வைக்கப் பெற்றவை. பணக்காரப் பெண்கள் மெல்லிய மேலாடைகளை

அணிந்து வந்தனர். மொஹெஞ்சொ-தரோ சிறந்த வாணிப நகரம் ஆதலால், அங்குப் பல நாட்டு மக்களும் வசித்திருந்தனர். அவர்களுள் மங்கோலியரும் இருந்தனர். அவர்கள் தலையில் ஒரு வகை முண்டாக இருந்தது.

சிந்து வெளி மக்கள் முதன்மையாகக் கொண்டிருந்த தொழில் வாணிபமே ஆகும். ஆயினும் கொத்தர்கள், குயவர்கள், கல்தச்சர், மரத்தச்சர், கன்னார், பொற்கொல்லர், இரத்தின வேலைக்காரர். முத்திரை செதுக்குவோர், சங்குறுப்போர், மீன் பிடிப்பவர், வண்டி ஓட்டுவோர், நாவிதர், தோட்டிகள், காவலாளிகள், கப்பல் தொழிலாளர், உழவர், நெசவாளர், தையற்காரர், பின்னல் வேலை செய்பவர், தந்த வேலைக்காரர், மணிகள் செய்பவர், பாய் பின்னுவோர் எனப் பலவகைத் தொழிலாளரும் அந்நகரில் இருந்தனர். இவர்கள் எல்லோரும் கைதேர்ந்த தொழிலாளர் என்பது மொஹெஞ்சொ-தரோவிற்கிடைத்த பலவகைப்பொருள்களைக் கொண்டு நன்கு அறியலாம்.

மொஹெஞ்சொ-தரோவில் உள்ள கட்டிடங்களைக் காணக் கோத்தர் வேலைத்திறத்தை நன்கு அறியலாம். அவர்கள் கேவலம் பணத்திற்காகத் தொழில் செய்தவர் அல்லர் - கலைக்காகவே செய்து வந்தனர் என்பதை நன்றாக உணரலாம். வியப்புடும் விதமான விளையாட்டுப் பொருள்கள், நுண்ணிய வேலைப்பாடு கொண்ட மிகச் சிறிய

பொருள்கள், எ லு ம் பு களையும் பிறவற்றையும் புதைத்து அடக்கம் செய்வதற்கு அமைந்த தாழிகள், பலவகை ஓவியங்கள் தீட்டப்பெற்ற பாண்டங்கள், கழிநீர்க் குழைகள், ஒலிபெருக்கிக் குழைகள், செங்கற்கள் முதலியவற்றைத் திறம்படச் செய்த வேட்கோவர் தொழில் திறமையை என்னென்பது !

ஒரு நடனப்பெண் சிலை ஒன்று வெண்கலத்தால் ஆனது ; வார்ப்படம் கொண்டது : அதன் வேலைப்பாட்டைக் கண்டு ஆராய்ச்சியாளர் வியக்கின்றனர். மெல்லிய தகடுகளாக அமைந்த ஈட்டிகளும் சிறிய - அழகிய - கூரிய பற்களைக்கொண்ட இரம்பங்களும், கோடரிகளும், அரிவாள் மணைகளும், இடை வாள்களும், நீண்ட வாள்களும், அம்புகளும், பிறவும் கண்ணூர்தம் தொழில் திறமையை விளக்குவன அல்லவா ? ஆரண்மனைக்குள்ளும் காளவாய்களை வைத்துப் போர்க் கருவிகளைச் செய்துவந்த கன்றூர வேலையாட்கள் எப்படிப்பட்ட தொழில் திறமை வாய்ந்தவராக இருத்தல் வேண்டும் !

பொன் காப்புகள், வளையல்கள், அட்டிகைகள், கழுத்து மாலைகள், அவற்றில் சேர்க்கப்பட்ட பொன் மணிகள், பூ வேலைப்பாடுகொண்டமணிகள், பல வடிவங்கொண்ட மணிகள், நுட்ப வேலைப்பாடு கொண்ட தலைச் சாமான்கள், சுட்டிகள், காதணிகள், கடகங்கள் முதலியன செய்த அப் பழங்காலப் பொற்கொல்லர் எவ்வளவு திறமை வாய்ந்தவராக இருந்திருத்தல் வேண்டும் !

இக்காலத்தில் சொல்லப்படும் நவரத்தினங்கள் அக்கால மக்கள் நகைகளில் பதிக்கப்பெற்று இருந்தன எனின்; அக்கற்களைச் சோதித்தல், அவற்றைப் பட்டை தீட்டுதல், வேண்டிய அளவிற்குத் தக்கபடி செய்தல், மெருகிடல் முதலிய துட்பமான வேலைகளில் கைதேர்ந்த இரத்தினப் பணியாளர் இருந்திருத்தல் வேண்டும் அல்லவா?

ஓர் அங்குலத்திற்கும் உட்பட்ட அளவுடைய முத்திரைகளைச் செய்தல், அவற்றில் பலவகை உருவங்களைச் செதுக்குதல், அக்கால வழக்கில் இருந்த சித்திர எழுத்துகளைப் பொறித்தல், நுண்ணிய இரம்பம் கொண்டு ஓரங்களை அறுத்தல் முதலிய தொழில்களைக் காண, மொஹஞ்சொ-தரோவில் சிறந்த சேதுக்கு வேலையாளர் இருந்தனர் என்பது தெரிகிறதன்றோ?

சங்கை இரம்பத்தால் அறுத்து, அரம் செதுக்கும் கருவி முதலியவற்றைக் கொண்டு பல் சக்கரம், சதுரத்துண்டு, முக்கோணத் துண்டு, இருதயம் போன்ற வடிவங்கள் முதலியன செய்யப்பட்டுள்ளன. இச்சங்குப் பொருள்கள் பல நகைகளில் பதிக்கப் பெற்றுள்ளன எனின், இவை எவ்வளவு துட்பமாகத் திறம்பட வேலைசெய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்!

படகுகள், கப்பல்கள் என்பன கடல் வாணிபம் செய்பவருக்குத் தேவையானவை அல்லவா? ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் தூரம் சரக்குகளைக்

கொண்டு செல்லத்தக்க கப்பல்களோ, பெரிய படகுகளோ நன்முறையில் செய்யப்படல் வேண்டும் அல்லவா? ஆதலால் சிந்து வெளியில் திறமை பெற்ற கப்பல் தொழிலாளர் இருந்திருத்தல் வேண்டும் அன்றோ?

எல்லாத் தொழில்களிலும் கடினமானது மணி செய்யும் தொழிலே. மிகச் சிறிய மணிகளைக் கற்களைக்கொண்டு செய்தல், அவற்றில் ஒரே அளவுள்ள வழுவழப்பான துளைகளைக் கடைதல் என்பன சிறந்த தொழில் திறமையைக் காட்டும் சான்றுகளாம். நீள மணிகள், தட்டை மணிகள், உருண்டை மணிகள், பல முனையுள்ள மணிகள், ஓவியம் கொண்ட மணிகள் என்பன கண்களையும் கருத்தையும் கவர்வனவாகும்.

6. வாணிபம்

சிந்துவெளி மக்கள் கொண்டிருந்த வாணிபம் உள்நாட்டு வாணிபம், வெளிநாட்டு வாணிபம் என இரண்டாகக் கூறலாம். மொஹெஞ்சொ-தரோவிற் பயன்படுத்திய செம்பு முதலிய கனிப்பொருள்கள் இராஜபுதனம், மத்திய மாகாணம் முதலிய இடங்களிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டன. மான் கொம்புகள் காஷ்மீரிலிருந்தும், வைரமும் வெள்ளி கலந்த ஈயமும் ஆப்கானிஸ்தானத்திலிருந்தும், ஒருவகை உயர்தரப் பச்சைக்கல் வடபர்மாவிலிருந்தும் திபேத்திலிருந்தும், பொன் கோலார், அனந்தப் பூரிலிருந்தும் கொண்டுவரப்பட்டன. ஒருவகைப்

பச்சைக்கல் மைசூரில் இருந்தும், உயர்தர 'அமே ஸான்' என்னும் பச்சைக்கல் நீலகிரியிலிருந்தும், சங்கு முத்து முதலியன பாண்டிய நாட்டிலிருந்தும் கொண்டு செல்லப்பட்டன. இவற்றால், அப்பண்டைக் காலத்தில் இந்திய உள்நாட்டு வாணிபம் எவ்வளவு சிறப்பாக நடந்துவந்தது என்பதை எளிதில் அறியலாம். இஃதன்றிச் சிந்துவெளி மக்கள் இந்தியா முழுவதையும் நன்கு அறிந்திருந்தனர் என்பதும் புலனாகும்.

சிந்துவெளியிற் கிடைத்த எழுத்துக் குறிகள், முத்திரைகள், ஓவியங்கள், கருவிகள் மட்பாண்டங்கள் முதலியவற்றை நன்றாக ஆராய்ந்த நிபுணர்கள் அவற்றுக்கும் ஏலம், சுமேர், மெசோபொட்டேமியா எகிப்து முதலிய நாடுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருள்களுக்கும் உள்ள தொடர்பை அறிந்துள்ளனர். இப்பொருள்களின் ஒருமைப் பாட்டாலும், ஏற்றுமதி - இறக்குமதிப் பொருள்களாலும் நம் முன்னோர் செய்துவந்த வெளிநாட்டு வாணிபத்தை ஒருவாறு அறியலாம்.

(1) சலவைக்கல் சிந்துவெளியில் இல்லை. ஆனால் சலவைக்கல் பொருள்கள் பல கிடைத்துள்ளன. சலவைக்கல் 'ஏலம்' என்னும் நாட்டில் மிகுதியாகக் கிடைக்கிறது. மேலும், சலவைக்கல் முத்திரைகளில் உள்ள வேலைப்பாடுகள் ஏலம் நாட்டைச் சேர்ந்தன. ஆதலின், அவை அந்நாட்டிலிருந்தே வந்தனவாதல் வேண்டும்.

(2) சுமேரிய நாட்டில் சிந்து வெளியிற் செய்யப்பெற்ற முத்திரைகள் சில கிடைத்தன.

(3) உடலில் துவாரம் உள்ள முட்களைப் போன்ற அமைப்பைக் கொண்ட மண்பாண்டங்கள் சில ஏலம் சுமேரிய நாடுகளில் கிடைத்தன. அவை இந்தியாவிற்கே உரியவை.

(4) ஒருவகை வெள்ளைப் பச்சைக் கல்லால் செய்யப்பட்ட பாத்திரம் ஒன்று பாய்வடிவ வேலைப் பாடு கொண்டதாக மொஹெஞ்சொ-தரோவில் கிடைத்தது. அத்தகைய பாத்திரங்கள் சுமேரியா, ஏலம், மெசொபொட்டேமியா நாடுகளில் கிடைத்துள்ளன.

(5) பச்சைக்கல் பாத்திரம் ஒன்றன்மீது நக்தி உருவம் கோவிலில் இருப்பதாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து அப்பண்டைக் காலத்திலேயே நக்தி வழிபாடு சிந்துவிலிருந்து சுமேரியாவுக்குச் சென்றது என்பது விளங்குகின்றது.

(6) முத்திரைகளும் பிற பாத்திரங்களும் செய் தற்குரிய உயர்தரக் கற்கள் சுமேரியாவிற்கு அனுப்பப்பட்டன.

(7) எனிப்து, சுமேரியா, ஏலம் முதலிய நாடுகளிலிருந்து முறுக்குண்ட கொம்புகளைக் கொண்ட செம்மறியாடுகள் சிந்து வெளிக்கு அனுப்பப்பட்டன.

(8) சுமேரியாவிற்குச் சிந்து வெளியிலிருந்து இரத்தின மணிகள் கொண்டு செல்லப்பட்டன.

(9) சிந்துவெளி மக்கள் யானைத் தந்தம், யானைத் தந்தத்தாலானா சீப்புகள், சதுரங்க விளை யாட்டுக்கருவிகள் முதலியவற்றைச் சுமேரியாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்தனர்.

(10) பாரசீக வளைகுடாவிலிருந்து மட்பாண்டங்கள் மீது பூசப்பட்ட செங்காவிப்போடி சிந்து வெளியில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டது.

(11) கிரேக்க சிலுவை பொறிக்கப்பட்ட முத்திரைகள் சிந்துவெளியிலிருந்தே அயல் நாடுகட்கு அனுப்பப்பட்டன.

(12) இரண்டு இடங்களிலும் காணப்பட்ட எழுத்துக் குறிகள் ஏறக்குறைய ஒன்றாகவே இருக்கின்றன.

(13) எனப்தில் சில பீடங்களின் கால்கள் ஒரு தின் கால்களைப்போல இருக்கின்றன. மொஹெஞ் சொ-தரோவில் இத்தகைய பீடங்கள் கிடைத்துள்ளன.

இன்ன பிற சான்றுகளால், சிந்துவெளி மக்கள் மேற்கு நாடுகளுடன் தரை வழியாகவும், கடல் வழியாகவும், வாணிபம் நடத்தி வந்தனர் என்பதை நன்கறியலாம்.

உள்ளநாட்டு வாணிபத்தின் ஒரு பகுதி சிந்து ஆற்றின் மூலமாகவே நடந்தது. அப் பண்டைக் காலத்தில் ஒரேவித நாகரிகத்தில் இருந்த சிந்து வெளி நகரங்கள், பல சிந்து ஆற்றின் வழியே தமக்குள் வாணிபம் நடத்திக்கொண்டன: அரபிக்கடல்

துறைமுகப் பட்டினங்கட்குத் தம் பொருள்களைப் படகுகளில் ஏற்றிச் சிந்து ஆற்றின் மூலம் அனுப்பின. மேற்கூப்பிற நாடுகளிலிருந்து துறைமுகப் பட்டினங்களை அடைந்த பொருள்களை முன் சொன்ன படகுகள் மூலமே பெற்றுக்கொண்டன.

பண்டை மக்கள், இவ்வாறு சிந்து யாற்று வழியே வந்த பொருள்களைக் கப்பல்களில் ஏற்றிக் கொண்டு துறைமுகங்களை விட்டுக் கரை ஓரமாகவே தென் பலுசிஸ்தானம், தென் பாரசீகம், இராக், அபிசீனியா, எகிப்து என்னும் நாடுகளுடன் வாணிபம் செய்தனராதல் வேண்டும். அப்பண்டை மக்கள் பயன்படுத்திய முத்திரை ஒன்றில் கப்பல் படம் ஒன்றும், பாணீமீது ஓடத்தின் படம்ஒன்றும் காணப்படுகின்றன. இப்படங்களால், அவர்கள் கடலிற் செல்லும் கப்பல்களையும் ஆற்றில் செல்லும் ஓடங்களையும் நன்கு அறிந்து பயன்படுத்தினர் என்பதை அறியலாம்.

சிந்து வெளிக்கு 'ஜேட்' என்னும் ஒருவகைக் கல் நடு ஆசியாவிலிருந்து வந்தது. அக்கல் சிந்து வெளி மூலம் தென் பாரசீகம், இராக், சுமேரியா, சிரியா, எகிப்து ஆகிய நாடுகட்கு அனுப்பப்பட்டது. எனவே, அக்காலத் தரை வாணிபம் ஏறக்குறைய 3000 மைல் தொலைவில் நடந்து வந்தது என்பது அறியத்தக்கது. இத்தரைவழிவாணிபத்திற்கு அப்பண்டை மக்கள் எருதுகளையும், கோவேறு கழுதைகளையும் பயன்படுத்தினர். அவற்றுள்ளும் எருதுகளே மிகுதி

யாகப் பயன்பட்டன. சுருங்கக் கூறின், எருதுகளே அப்பண்டைக்கால வாணிபத்தை வளர்த்தன என்னலாம்.

பண்டை மக்கள் வாணிபத்தின் பொருட்டுக் கையாண்ட நிறைக் கற்கள் குறிப்பிடத் தக்கவை. இவை அனைத்தும் வழவழப்புடனும் பள பளப்புடனும் காணப்படுகின்றன. நீளம், அகலம், உயரம் ஆகிய மூன்று அளவுகளும் ஒரே முறையில் இருக்கும்படி செய்யப்பட்டுள்ள கற்களே பல. இவை மிகச் சிறிய அளவு முதல் பல்வேறு நிறைகளைக் குறிப்பனவாக இருக்கின்றன. சில வியத்தற்குரிய பெரிய அளவைக் குறிப்பன. சில உருண்டு நீண்டவையாக இருக்கின்றன. வேறு சில நிறைகள் இன்றைய விறகுக் கடைகளில் உள்ள நிறைகளைப் போலப் பெருத்திருக்கின்றன. அவை கூம்பிய உச்சியை உடையன. அவற்றுள் ஒன்று 25 பவுண்டுக்கும் மேற்பட்ட நிறை உடையது. இந் நிறைக் கற்கள் யாவும் கருங்கல், பளிங்குக் கல், பச்சைக் கல், மங்கிய சிவப்புக்கல் முதலிய பலதிறப்பட்ட கற்களால் அழகுறச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

நிறை அளவுகள் குறிப்பிடத் தக்கவை. அவை 1, 2, 4, 8, 16, 32, 64, 160, 200, 320, 640, 1600, 3200, 6400, 8000, 128000 ஆகிய எண்களைக் குறிப்பன. ஒன்று என்பது 0.8565 கிராம் ஆகும். இந்த அளவைகள் அனைத்தும் சிந்துவெளிக்கே உரியவை. இவற்றைக் காண, சிந்துவெளி மக்கள்

வாணிபத்திற் சிறந்த பெருமக்கள் என்பதில் ஐயமில்லை' என்று ஆராய்ச்சியாளர் அறைகின் றனர். தராசுத் தட்டுகள் செம்பாலும், தண்டு வெண் கலத்தாலும் செய்யப்பட்டன போலும்! அளவு கோல் இருந்தது. முத்திரை பதிக்கும் பழக்கமும் அக்காலத்தில் இருந்தது.

இதுவரை கூறிவந்த செய்திகளால், சிந்து வெளியில் வாழ்ந்த நம்முன்னோர், இந்தியா முழுவதி லும் தரை வழியாக வாணிபத்தை நடத்திவந்தனர் என்பதும்; தரை வழியாகவும் கடல் வழியாகவும் எகிப்து வரையில் வெளிநாட்டு வாணிபத்தைத் திறம்பட நடத்தி வந்தனர் என்பதும், தக்க நிறை களையும் பிற அளவைகளையும் முத்திரைகளையும் பெற்றிருந்தனர் என்பதும் நன்கு விளங்குகின்றன அல்லவா?

7. கலைகள்

மொஹெஞ்சொ - தரோவில் வாழ்விற்குரிய கலைகள் எல்லாம் இருந்தன. எழுத்துகள் இருந் தமையால் அம்மக்கள் மொழி உணர்ச்சி உடையவர் என்னலாம்; மேலும், முத்திரைகளில் பல கதை களைக் குறிப்பிடும் சர்ப்பங்கள் பொறிக்கப்பட்ட டிருத்தலால், இலக்கியக் கலை உணர்ச்சி உடையவர் என்னல் தவறாகாது. அன்று சிந்துவெளியில் தோன்றிய காவியக் கலை உணர்ச்சியே, பிற்கால இராமாயண - பாரத - புராணங்களில் காணப்படும் காவிய இன்பத்திற்கு அடிப்படையாகும் என்பதில் தவறில்லை. எனவே, சிந்துவெளி மக்கள் இலக்கிய

உணர்ச்சி கொண்ட நாகரிக மக்களே என்பது பொருந்தும்.

காவியக் கலை உணர்ச்சி ஆற்ற மக்களுக்கு ஓவியக் கலை உணர்ச்சி தோன்றுது. சிந்துவெளி மக்கள் பாணை ஓடுகள்மீதும் ஓவியங்கள் திறம்படத் தீட்டி இருத்தலைக் காண - இதுவரை கிடைத்துள்ள 1000-க்கு மேற்பட்ட முத்திரைகளிலும் ஓவியங்கள் செதுக்கி யுள்ளதை நோக்க - அவர்தம் ஓவியக்கலை அறிவை நாம் எளிதில் உணரக்கூடும். ஓவியம் காவியம் போன்றதே. காவியம் உள்ளதைக் கொண்டு படித்து உணரப்படுவது; ஓவியம் கண் கொண்டு காணப்படுவது. நூலில் உள்ளதைச் சித்திர வடிவில் காட்டலே ஓவியக்கலை. எனவே, காவியக் கலை உள்ள இடத்தேதான் ஓவியக்கலை உண்டாகும்.

மொஹஞ்சொ-தரோவிற்கு கிடைத்துள்ள ஓவியங்கள், மிகத் தெளிவாக அக்கால நிலையையும், நாகரிகத்தையும் உணர்த்த வல்லவையாக இருக்கின்றன. அவை பிற்கால ஓவியக் கலையின் பிறப்பிடம் என்னலாம். ஒரு வட்டத்திற்குள் பல வட்டங்கள் பிழைபடாமல் இட்டுள்ள முறை போற்றத்தகு உரியது. பல பாண்டங்கள்மீது மரங்கள், இலைகள், இலைக் கொத்துகள், சதுரக் கட்டங்கள், குறுக்கும் நெடுக்குமாக உள்ள முக்கோணங்கள், பறவைகள், பாம்புகள், மீன்கள், மலையாடுகள், காட்டு எருமைகள் முதலியவற்றின் உருவங்கள் செவ்வையாகத்

தீட்டப்பட்டுள்ளன. அரை அங்குலத்திற்கும் உட்பட்ட அளவுடைய முத்திரைகள்மீதும் அழகிய ஓவியங்கள் தீட்டும் தொழில்நிபுணர் அக்காலத்தே இருந்தனர் என்பது வியப்பினும் வியப்பன்றோ !

சிந்துவெளி மக்கள் சிற்பக் கலையையும் வளர்த்தவர் ஆவர். மொஹெஞ்சொ-தரோவிற் கிடைத்த சுண்ணாம்புக்கல்கொண்டு செய்யப்பட்ட சிலை ஒன்றே 'அவர்தம் நூண்ணறிவைத் தெள்ளிதில் உணர்த்தப் போதுமானது. அவ்வுருவம் யோகி அல்லது சமயத் தலைவர் உருவம் ஆகும். அது சித்திரத் தையலைக் கொண்ட போர்வை ஒன்றைப் போர்த்துள்ளது ; ஸை இன்றித் தாடி மட்டும் வைத்துள்ளது ; அத் தாடி ஒழுங்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளது ; தலைமயிர் ஒழுங்காகச் சீவப்பெற்று வட்டப் பதக்கத்துடன் கூடிய தலை அணியால் அழுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சிலையைக் கண்டு ஆராய்ச்சியாளர் அதிசயிக்கின்றனர்.

ஹரப்பாவில் சில கற் சிலைகள் கிடைத்துள்ளன அவை வியக்கத்தக்க முறையில் வழி வழப்பாகச் செய்யப்பட்டுள்ளன. கைகள் தனியே செய்து இணைப்பதற்கு ஏற்றவாறு அச்சிலைகளில் துளைகள் இருக்கின்றன. அவ்வாறே தலைகளும் இணைக்கப்பட்டன. கற்களில் இணைப்பு வேலையைச் செய்யத் துணிந்த அப்பேரறிஞர்தம் சிற்பக்கலை அறிவை என்னென்பது ! இந்த ஆடவர் சிலைகள், மணற்கல்லாலும், பழுப்புநிறக் கற்களாலும் செய்யப்பட்டவை.

வெண்கலத்தால் செய்யப்பட்ட நடனப் பேண் உருவம் ஒன்றும் சிந்துவெளி மக்களது கலை அறிவைக் காட்டுவதாகும். வெண்கல வார்ப்படம் கொண்டு செய்யப்பட்ட அவ்வுருவம், வழ வழப்பாசுவும் ஒழுங்காகவும் அமைந்துள்ளது. அது நடனம் செய்யத் தயாராகவுள்ள ஒருத்தியை உணர்த்துவதாகும். வேறு சில நடனச் சிலைகள் இடக் காலைத் தூக்கி வலக்கால்மீது நின்று நடனம் செய்வது போல அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சிலைகள், சில பெருமானது பிற்கால நடனத்திற்குத் தோற்றுவாய் ஆகலாம் என்பது அறிஞர் கருத்து.

சிற்பக்கலை கிரேக்கரிடமிருந்தே இந்தியாவிற்கு வந்தது என்று இதுவரை பலரும் நம்பினர். அது தவறு என்பதையும், இந்தியாவிலேயே சிற்பக்கலை தனி முறையில் தோன்றி வளர்ச்சி பெற்றது; அது வரலாற்றுக் காலத்திற்கும் முற்பட்டது என்பதையும் சிந்துவெளிச் சிலைகள் மெய்ப்பித்து விட்டன.

சில சித்திரங்களைக்கொண்டு பார்க்கையில், அக்கால மக்கள் தவல், மிருதங்கம், வீணை, தாளங்கள் முதலியவற்றைக் கையாண்டனர் என்பதை உணரலாம். எனவே, அவர்கள் இசைக் கலை உணர்ச்சியை உடையவராகவே இருந்தனர் என்பது தெற்றும். நடனமாதின் சிலையையும் வேறு சில நடனச் சிலைகளையும் நோக்கி, அப்பண்டை மக்கள் நடனக் கலை அறிவையும் பெற்றிருந்தனர் என்பது தெளிவாகும்.

சிந்து வெளியிற் கிடைத்துள்ள நிறைக் கற்கள் பெரும்பாலும் எல்லா வீடுகளிலும் காணப்பட்டன. அவற்றின் மிகக் குறைந்த அளவு தசாம்ச பின்னத்திற் செல்கிறது; பேரளவு 15 பவுண்ட் வரை செல்கிறது. இதனால், அக்கால மக்களது கணிதப் புலமை நன்கு தெளிவாகிறதுதன்றோ? 'எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தரும்' என்பதை அவர்கள் நன்கு அறிந்து வாழ்ந்தனர்.

சிந்துவெளி மக்கள் மருத்துவக் கலையிலும் ஓரளவு தேர்ச்சி பெற்றவர் ஆவர். இக்கால ஆயுர் வேத - யூனனி மருத்துவப் புலவர் கையாளும் 'சிலா சித்து' என்னும் மருந்து மொஹெஞ்சொ-தரோனியர் கிடைத்துள்ளது. 'சிலா சித்து' என்பது வயிற்றில் உண்டாகும் குடலைப்பற்றிய-துரையீரலைப் பற்றிய-நோய்களைக் குணப்படுத்தும் ஆற்றல் பெற்றது. அஃது, இமயமலைப் பாறைகளில் கசிந்து வருவது. அதனை மலைநாட்டார் கொண்டு வந்து கொடுத்தனர்; இன்றும் கொடுக்கின்றனர். அவர்கள் சம்பர்மான் கொம்புகளைப் பொடியாக்கி மருந்தாகப் பயன்படுத்தினர் என்பதும் தெரிகிறது. மாட்டுக் கொம்புகள் கின்னம்போலக் குடையப்பட்டுள்ளதை நோக்க, அவை மருந்துவைக்கப் பயன்பட்டன வாதல் வேண்டும் என்பது அறியக்கிடக்கிறது.

சிந்துவெளி மக்கள் வீடுகள் கட்டியுள்ள முறையிலிருந்து இராசி கணங்களின் இயக்கங்களைக் கவனித்து வந்தவர் என்பதை அறியலாம். 'அவர்

கள் காலத்தில் இராசி மண்டலத்தில் எட்டு இராசிகளே இருந்தன. அக்காலம் ஏறக்குறைய கி. மு. 5610 எனக் கூறலாம். அது சுமேரியர் நாகரிகமே தோன்றாத காலம்' என்று ஹீராஸ் பாதிரியார் கூறியுள்ளார்.

கைத்தொழிற் கலைகளில் சிந்துவெளி மக்கள் மிக்க தேர்ச்சி பெற்றவர் என்பது முன்பகுதியில் விளக்கப்பெற்றது. அவர்கள் உடற் பயிற்சியிலும் ஓரளவு பயிற்சி பெற்றவர் என்பது சில முத்திரைகளில் உள்ள ஓவியங்களைக்கொண்டு கூறலாம்.

மொஹெஞ்சொ-தரோ சிறந்த வாணிபத்தலம். ஆதலால், நகரெங்கும் காவற்கூடங்கள் இருந்தன. அங்கிருந்த காவலாளிகள் கள்வரைப் பிடிக்கத்தக்க அறிவு நன்கு பெற்றவராதல் வேண்டும். இன்றேல், நகரம் நன்னிலையில் இருத்தல் இயலாதன்றோ?

இதுவரை கூறியவற்றால், மொஹெஞ்சொ-தரோ, ஹரப்பா முதலிய சிந்துவெளி நகரங்களில் வாழ்ந்த நம் முன்னோர், வாணிபத்தால் சிறப்புற்றுக் கைத்தொழிலிலும் சிறப்படைந்து, இசை, நடனம் சிற்பம், ஓவியம், கணிதம் முதலிய பலவகைக் கலைகளில் - வாழ்க்கை இன்பத்திற்குத் தேவையான கலைகளில் - பயிற்சி பெற்று இன்ப வாழ்வு வாழ்ந்தனர் என்பது வெள்ளிடை மலைபோல் விளக்க மாதல் காண்க. இனி, அடுத்த பகுதியில் அவர்தம் சமயக் கலை அறிவைக் காண்போம்.

8. சமயக் கலை

சிந்துவெளியில் களிமண்ணாற் செய்து சுடப் பெற்ற சிறிய வடிவங்களும், முத்திரைகளும், உலோகத் தகடுகளும், தாயித்துகளும் நிரம்பக் கிடைத்தன. அவற்றைக் கொண்டு அக்தூலத்தவருடைய கடவுள் வணக்கத்திற்கு உரிய பொருள்கள் இன்னவை என்பதை ஒருவாறு அறியலாம்.

உலகத்துப் பண்டை மக்கள், தமக்குப் பல்வகை உணவுப் பொருள்களைத் தரும் தரையைத் தாயாக மதித்து வழிபட்டனர். அவர் போலவே சிந்துவெளி மக்களும் தரைப் பேண் (நிலமகள்) வணக்கம் கொண்டிருந்தனர்; அவ்வம்மைக்கு ஆடு, கோழி முதலியவற்றைப் பலியிட்டு வந்தனர். அதேவதை நிரம்ப நகைகளை அணிந்திருந்தது; தலையில் விசிறிப்பாகையை உடையது.

சிந்துவெளி மக்களிடம் சிவ வணக்கமே சிறப்பாகக் குடிகொண்டு இருந்தது என்பதைக் குறிப்பன போலக் கணக்கற்ற இலிங்கங்கள் கிடைத்துள்ளன. இடக்காலேத் தூக்கி ஆடும், நடராசர் சிலை போன்றது கிடைத்துள்ளது. ஒரு முத்திரையில் மனித உருவம் ஒன்று யோகத்தில் இருப்பது போலப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மார்பில் முக்கோண வடிவப் பதக்கங்கள் காண்கின்றன. கைகள் நிறையச் கடகங்கள் பூட்டப்பெற்றுள்ளன. இடப்பில் இரட்டைப் பட்டையாக ஓர் அரைக்கச்சை காணப்படுகிறது. இவ்வுருவத்தின் வலப்புறம்

யானையும் புனியும் இடப்புறம் எருதும் காண்டா மிருகமும் நிற்கின்றன. டீடத்தின் அடியில் இரண்டு மான்கள் இருக்கின்றன. யோகியின் தலைமீது வளைந்த எருமைக் கொம்புகள் இருக்கின்றன. 'இவ் வருவம் சீவனைக் குறிப்பது; தலைமீதுள்ள கொம்புகளும் பூங்கொத்தும் - திரிசூலத்தைக் குறிப்பன; விலங்குகள் பக்கத்தில் இருத்தல், சீவன் - பசுபதி என்பதைக் குறிப்பது. மூன்று தலைகள் நன்கு தெரிவதால், பின் பக்கம் இரண்டு தலைகள் இருக்கும்' என்று ஆராய்ச்சியாளர் அறைகின்றனர்.

இலிங்கங்கள் பல வடிவினவாகக் கிடைத்துள்ளன. ஹரப்பாவில் மட்டும் 600-க்கு மேற்பட்ட சிவலிங்கங்கள் கிடைத்துள்ளன. பண்டை மக்கள் சிறிய இலிங்கங்களைத் தாயித்துகள் போலக் கழுத்திலோ கையிலோ கட்டி இருந்தவராதல் வேண்டும்; இவையன்றி, முத்திரைகளும் செம்பு வில்லைகள் போன்றனவும் அணியப்பட்டு வந்தன.

ஒரு முத்திரையில் ஓர் உருவம் உட்கார்ந்திருக்கிறது; அதன் இருபுறமும் வரிசையாகச் சிலர் நின்று வணங்குகின்றனர்; பக்தர் தலைமீது படம் விரித்தாடும் பாம்பு போன்ற தலையணிகள் காணப்படுகின்றன. இக்காட்சி, புத்தர் பெருமானை நாக அரசர்கள் வணங்குவது போன்ற காட்சியை நினைப்பூட்டுகிறது. 'கண்ணபிரான் கலியன் என்னும் நாக' அரசனை வென்ற பிறகு அவனும் அவனைச் சேர்ந்தவரும் கண்ணனை வணங்கும் காட்சியே அது

என்று ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் கூறுகின்றனர். இஃது உண்மையாயின், அப் பழங்காலத்திலேயே வைணவமும் இந்நாட்டில் இருந்தது என்பது புலனாகும்.

கொம்புள்ள தெய்வங்கள், நாற்கைத் தெய்வங்கள் போன்றவை சில முத்திரைகளில் காணப்படுகின்றன. வேறு சிலவற்றில் அறுவர் நின்று யோகம் செய்வதுபோல ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. 'நிற்கும் நிலையில் யோகம் புரிதல் சமணர்க்கே சிறப்பானது. மேலும் இவை வடமதுரையில் உள்ள சமணர் சிலைகளை ஒத்துள்ளன. எருது சமணரது அடையாளக் குறி ஆகும். சில முத்திரைகளில் யோகியின் முன்புறம் எருது இருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆகவே, இவ்வுருவம் இடப தேவரைக் குறிப்பதாகலாம்,' என்று ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் அறைவர்; இதனையே வேறு சிலர், 'சிவபெருமானைக் குறிப்பது,' என்பர்.

சூரிய வணக்கமும் மொஹெஞ்சொ-தரோவில் இருந்தது. கலப்பு உருவங்கள் பல, வணக்கம் பெற்றிருந்தன. மனிதத் தலை, யானை உடல், எருதின் கொம்புகள், புலியின் கால்கள், புலி வால் இக் கூட்டு உருவம் ஒன்று தெய்வமாக வணங்கப் பெற்றது. எருதுக் கொம்புகளுடன் கூடிய மனித உருவம் ஒன்று காணப்படுகிறது. அதன் கால்கள் எருதின் கால்கள் ஆகும். இத்தகைய விநோத உருவங்கள் சுமேரியாவில் நிரம்பக் கிடைத்துள்ளன. இம்மனிதர் 'தெய்வ சக்தி' வாய்ந்தவர்

என்பது அப்பண்டை மக்கள் எண்ணம். பெண்ணும் புலியும் சேர்ந்த உருவம் ஒன்றும் கிடைத்தது. புலியை ஒரு தேவதையாகப் பழைய மக்கள் எண்ணினர் போலும்! கோம்பு முளைத்த பாம்புகள் வணங்கப் பெற்றன. கருடப் பறவைகள் வணங்கப் பெற்றன.

மர வணக்கம் சிந்து வெளியில் சிறப்பாக இருந்தது. மரங்களின் அடியில் மேற்சொன்ன பல வகை விநோத உருவங்கள் இருப்பதாகச் சில முத்திரைகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. மாத்தின் அடியில் ஆடு முதலியவற்றை மர தேவதைகட்குப் பலி இடுதல் சில முத்திரைகளால் புலனாகிறது. மர தேவதைகள் இன்றும் தமிழ் மக்களால் வணக்கம் பெறுதல் ஈண்டு நினைக்கத்தக்கது. ஆற்று வணக்கமும் அக்காலத்தில் இருந்தது. இவ் வணக்கம் இன்றும் 'பதினெட்டாம் பெருக்கம்,' என்னும் பெயரில் நமது தமிழ் நாட்டில் இருப்பதையும் சிறப்பாக இந்தியா முழுவதிலும் இருப்பதையும் அறிக.

சமய சம்பந்தமாகத் தாயித்து அணிதல் அக்கால வழக்கம். இவ்வழக்கம் இன்றும் நடைமுறையில் இருக்கிறதன்றோ? அணில், செம்மறியாடு, முயல், மான், நாய் ஆகிய விலங்குகளின் உருவங்கள் - கல், பீங்கான், வெண்கலம், சுட்ட களிமண் ஆகியவற்றின் வில்லைகளில் பொறிக்கப்பட்டு மேலே துளையிடப்பட்டுள்ளன. அவை கயிறு கொண்டு கட்டிக்கொள்ளப் பயன்பட்டன. தலைப்

பில் முடியிடப்பெற்ற சிப்பியாலான தாயித்து ஒன்று மந்திர சக்தி உடையதாகக் கருதப்படுகிறது. சில தாயித்துகளில் ஸ்வஸ்திகா, கிரேக்கச்சிலுவை போன்ற குறிகள் காணப்படுகின்றன.

சமயச் சம்பந்தமான பதக்கங்களும் பண்டைக் காலச் சிந்துவெளி மக்களால் அணியப்பட்டு வந்தன. விழாக்கள் நடைபெற்றன; கடவுள் உருவங்கள் ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டன; சமயச் சம்பந்தமாக இசையும் நடனமும் வழக்கில் இருந்தன. மொஹெஞ்சொ-தரோவில் கோவில்கள் இருந்திருத்தல் வேண்டும். கருப்பவதிகளைக் குறிக்கும் பதுமைகள், கைக்குழந்தைகளை ஏந்தி நிற்கும் தாய் மாரைக் குறிக்கும் பதுமைகள், தவழ்ந்து செல்லும் குழந்தைகளைக் குறிக்கும் பதுமைகள் முதலியனவும், விலங்குப் பதுமைகளும் பிரார்த்தனையின் பொருட்டுக் கோவில்களில் வைக்கப் பெற்றனவாக இருத்தல் வேண்டும் என்று அறிஞர் நினைக்கின்றனர். இப்பழக்கம் தமிழரிடையே இன்றளவும் இருந்து வருகின்றது.

சுருங்கக் கூறின், சிந்துவெளி மக்கள், (1) தரைப்பெண் வணக்கம் (2) இலிங்க வணக்கம் (3) சிவ வணக்கம் (4) நந்தி வணக்கம் (5) சூரிய வணக்கம் (6) விலங்கு வணக்கம் (7) பறவை வணக்கம் (8) நாக வணக்கம் (9) மர வணக்கம் (10) ஆற்று வணக்கம் (11) சிறு தெய்வ வணக்கம் (12) விநோத தெய்வ வணக்கம் (13) கண்ணன் வணக்கம் முதலி

யவற்றை உடையவர் என்று கூறலாம். இவற்றோடு அவர்கள், (1) சமயத் தொடர்பான தாயித்துகளையும் முத்திரைகளையும் பதக்கங்களையும் அணிந்து வந்தார்கள், (2) பலியிட்டு வந்தார்கள், (3) பல வகைப் பொருள்களைப் படைத்து வழிபட்டார்கள், (4) கடவுளுக்கு விழாக்களை நடத்தி வந்தார்கள், (5) பிரார்த்தனை செலுத்தி வந்தார்கள், (6) சமயத் தொடர்பாக இசையும் நடனமும் வளர்த்தார்கள், (7) மந்திர மாயங்களில் பழகினார்கள், (8) யோகப் பயிற்சியையும் நன்கு அறிந்து பழகி இருந்தார்கள் என்பவற்றையும் ஒருவாறு உணரலாம்.

சுருங்கக் கூறின், இன்று ஹிந்து மதத்தில் உள்ள பெரும்பாலான வழிபாடுகளும் பழக்க வழக்கங்களும் சிந்துவேளி மக்களுடைய சமயத்தனவே ஆகும் எனக் கூறல் தவறுகாது.

9. இடுதலும் சுடுதலும்

கிரீஸ், எகிப்து முதலிய பண்டை நாடுகளில் முற்காலத்தில் இறந்தாரைப் புதைத்து வந்தனர்; பாரீசீகத்தில் பிணங்களை எறிந்து விலங்குகட்கும் பறவைகட்கும் இரையாக்கினர். திபேத்தில் இறந்தார் உடலைப் பல பாகங்களாக வெட்டிப் பன்றிகட்கும் நாய்கட்கும் போட்டனர்; இன்றும் போடுகின்றனர். பண்டைத் தமிழ் நாட்டில் பெரிய தாழிகளில் இறந்தாரைப் புதைத்து வந்தனர்; மண் பெட்டிகளை இரண்டாகத் தடுத்து, ஒரு பாதியில் இறந்தவர் உடம்பையும், மற்றொரு பாதியில் அவர்

பயன்படுத்திய கருவிகளையும் வைத்து அடக்கம் செய்தனர். இத்தகைய தாழிகள் பல பல்லாவரம், புதுக்கோட்டை, ஆதிச்ச நல்லூர் முதலிய இடங்களில் சுண்டெடுக்கப்பட்டன. இன்னும் வெளியில் எடுக்கப்படாத தாழிகள் ஆயிரக் கணக்கில் புதுக்கோட்டைச் சீமையில் இருக்கின்றன.

இங்ஙனம் புதைத்த இடங்கள்மீது அடையாளக் குறிகள் வைத்தலோ, கட்டலோ பழைய வழக்கம். எகிப்திய அரசர்களைப் புதைத்த இடங்களில் கண்ணையும் கருத்தையும் கவரவல்ல பிரமிட் கோபுரங்கள் கட்டப்பட்டன. அவை 5000 ஆண்டுகட்கு முன் கட்டப்பட்டன. ஆயினும், இன்றும் புதியனவாகக் காணப்படுகின்றன. புத்தரது உடலை எரித்து, சாம்பலையும் பற்களையும் அரசர் பலர் பங்கிட்டுக் கொண்டனர்; தத்தம் நாடுகளில் அவற்றை அடக்கம் செய்து, அவ்விடங்களில் வானளாவும் கோயில்களைக் கட்டினர்.

இத்தகைய கோவில்களோ பிற சின்னங்களோ சிந்துவெளியிற் கிடைத்தில; இடுகாடோ - சுடுகாடோ கிடைத்தில. ஆயின், சந்துகளில், வீடுகட்கு அடியில் கீர் அருந்தும் குவளைகட்குள் இருந்த எரித்த சாம்பலும் எலும்புத் துண்டுகளும் ஏராளமாகக் கிடைத்துள்ளன. அவற்றை நோக்க, சிந்து வெளி மக்கள் இறந்தவர் உடலை எரித்தச் சாம்பலையும் எலும்புகளையும் சேமித்துப் புதைத்து வந்தனர் என்பது தெரிகிறது. இப்பழக்கம் இன்றும் நம் மிடை இருந்துவருதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஹரப்பாவில் கிடைத்த சவக் குழிகளில் இரண்டு மூன்று அடுக்குகள் உண்டு. மிகவும் அடியில் இருந்த சவக்குழிகளில் பிணங்களை நேராகப் படுக்க வைத்துக் கைகளை மார்பின்மீது மடக்கி வைத்துப் புதைத்து வந்தனர் என்பது தெரிகிறது. நிலத்திற்கு அடியில் புதைக்கப்பட்ட உடல்கள் மூன்று வகையாக அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன: (1) சில உடல்கள் தனித்தனியே இடம்விட்டுப் புதைக்கப்பட்டுள்ளன; (2) சில நெருக்கமாகப் புதைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; (3) சில ஒன்றன்கீழ் ஒன்றாகப் புதைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பழக்கம் பலுசிஸ்தானத்திலும் பெரு வழக்குடையதாக இருந்தது. அவ்வுடல்களின் அருகில் நீருடைய மட்பாண்டங்கள், கோப்பைகள், தட்டுகள், இறந்தார் பயன்படுத்திய பிறபொருள்கள் முதலியன புதைக்கப்பட்டன.

ஹரப்பாவில் எடுக்கப்பட்ட தாழிகள் எல்லாம் ஒவியங்கள் தீட்டப்பட்டன. ஒவ்வொன்றின்மேலும் வித விதமான ஒவியங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரு தாழியின் கழுத்தருகில் கருடப் பறவைகள் இரண்டு வரிசைகளில் பறப்பனபோலத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. அவ்வரிசைகட்கு இடையே இலைக்கொத்துகள் காணப்படும் தொட்டிகள் அணியணியாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. பிற தாழிகள் மீது, செம்படவன் வலை போட்டு மீன் பிடிப்பது போலவும், மீன் - ஆமை - பறவைகள் - இலைகள் முதலிய பல பொருள்களைப் போலவும் சித்திரங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

அக்கால மக்கள் மயில்களைத் தெய்வத்தன்மை உடையவையாக மதித்தனர். இம் மயில்களின் துணையைக்கொண்டு, மனிதர் ஆவிகள் மேல்உலகம் போவன என்பதை அக்காலத்தவர் எண்ணி வந்தனரோ - அல்லது சூக்கும உடலே மயிலாக உருவகப்படுத்தப்பட்டதோ, தெரியவில்லை. ஒரு தாழிமீதுள்ள சித்திரங்களில் மூன்று மயில்கள் பறப்பனபோலத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. அம்மயில் கட்டு நடுவில் விண் மீன்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. ஆதலின், 'மயில்கள் சூக்கும உடல்களைக் குறிப்பன; அவை மேல்உலகத்தை அடைவதாகப் பண்டையோர் எண்ணினர்,' என்று ஆராய்ச்சியாளர் அறைகின்றனர். சில தாழிகள்மீது சிறிய மயில்கள் அணியணியாக இருப்பனபோல ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. வேறு சிலவற்றின்மீது ஐந்து மயில்கள் பறப்பனபோலக் காணப்படுகின்றன. சில தாழிகள்மீது காணப்படும் மயில்களின் தோகை திரிதூலம் போலக் காணப்படுகிறது. சில மயில்களின் தலைமீது இரண்டு கொம்புகளும் அவற்றுக்கு இடையில் நிமிர்ந்த மலர்க்கொத்தும் காணப்படுகின்றன.

சில தாழிகள்மீது பறவை மூக்குடைய மனித உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை, மயில்கள் வரையப்பட்ட கருத்துக்கொண்டே வரையப்பட்டவை; அஃதாவது, 'சூக்கும உடம்பைச் சுமந்து செல்லும் வன்மை வாய்ந்தவை ஆகலாம்' என்று அறிஞர் கருதுகின்றனர். ஒரு தாழிமீது பறவை

மூக்குடைய மனித உருவம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. அவ்வுருவம் இடக்கையில் அம்பும் வில்லும் வைத்துள்ளது. அதன் இருபுறமும் இரண்டு எருதுகள் நிற்கின்றன. அவ்வெருதுகளைக் கயிறுகொண்டு கட்டி, அவற்றின் கயிற்றை மனித வுருவம் தன் வலக்கையில் பிடித்துள்ளது. இடப்புறமுள்ள எருதை நாய் ஒன்று துரத்திவந்து, வாலைப் பிடித்துக் கடித்து இழுக்கிறது. நாய்க்குப் பின், தலைகீழ் கோம்பு முளைத்த மயில்கள் இரண்டு பறக்கின்றன. அவற்றிற்கு அருகில் பெரிய வெள்ளாடு ஒன்று நிற்கிறது. அதன் கொம்புகள் 8 திரிசூலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு பல உருவங்களைக் குறிக்கும் இச்சித்திரம், 'யமன், உயிரைக் கவர்ந்து செல்வதைக் குறிப்பதாகலாம்,' என்று அறிஞர் நினைக்கின்றனர்.

இறந்தவர் அணிந்திருந்த அணிகளும், பயன்படுத்திய பாண்டங்களும், பிற பொருள்களும், உணவுப் பொருள்களும் தாழிகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்டன. இவற்றை எல்லாம் இறந்தவர் சாம்பலுடன் தாழிகளில் இட்டுப் புதைத்துவிடல் அப்பண்டை மக்கள் பழக்கம் என்பது தெரிகிறது. தாழிகளில் சூளை இடப்பெற்ற மண் அப்பங்கள் கிடைத்ததைக் குறிப்பாகக் கூறலாம். பல தாழிகளில் தங்க நகங்கள் அகப்பட்டன; நவரத்தினங்கள் கிடைத்தன. இவ்வாறு தாழிகளில் இறந்தவர் அணிகளைப் புதைத்தல் பண்டை மேற்குப்புற நாடுகளிலும் இருந்துவந்த பழக்கமே ஆகும்.

ஒரு பிணக் குழியிற் கிடைத்த முத்திரை ஒன்றில், கட்டில்மீது மங்கை ஒருத்தி சாய்ந்துகொண்டு இருப்பதுபோல உருவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.' இதனால், 'இறந்த ஆடவனுக்கு உரிய மனைவி கணவனுடன் இறக்கும் வழக்கம் அக்காலத்தில் இருந்திருக்கலாம். என்று அறிஞர் கருதுகின்றனர்; 'இறந்தவர், அடுத்த வாழ்க்கையில் இப்பிறவியில் இருந்தபடியே இருக்க விரும்பினர்; அவ்விருப்பத்தாற்றான் மனைவியும் உடன் இறந்தவளாதல் வேண்டும்' என்று எண்ணுகின்றனர்.

மொஹெஞ்சொ-தரோ, ஹரப்பா முதலியன சிறந்த நாகரிகமும் செல்வப் பெருக்கமும் உடைய நகரங்கள்; வாணிபப் புகழ்பெற்ற நகரங்கள். ஆதலின், அவற்றில் பல நாட்டுமக்கள் குடி புகுந்தனர்; அவரவர் தத்தம் நாட்டுப் பழக்கத்திற்கு ஏற்பவே இறந்தார் உடலைப் புதைத்தும், எரித்தும் நாய் நரிகட்கு இட்டும் வந்தனர் என்பதை ஹரப்பாவில் கிடைத்த புதை குழிகளைக்கொண்டு அறியலாம். இப்பலவகை அடக்க முறைகள் இன்றும் சென்னை, கல்கத்தா, பம்பாய் போன்ற வாணிபப் பெருக்கம் கொண்ட நகரங்களில் - பல நாட்டுமக்கள் வசிக்கின்ற நகரங்களில் - காணலாம். எனினும், சிந்துவெளி மக்கட்கே சிறப்பாக இருந்த பழக்கம் இடுதலும் சுடுதலுமே ஆகும் என்பது, மொஹெஞ்சொ-தரோவில் வீடுகட்கடியில் கிடைத்த சாம்பல் கொண்ட மட்கலங்களாலும், ஹரப்பாவில் கிடைத்த

முழுவதல் புதை முறையாலும் நன்கறியலாம். மேலும், சிந்துவேளி மக்கள் மறு பிறவி உணர்ச்சி உடையவராக இருந்தனர் என்பதும் அறியத்தக்கது.

10. சிந்துவேளி எழுத்துகள்

சிந்துவேளியிற் கிடைத்த முத்திரைகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள சித்திரக் குறிகளே சிந்து மக்கள் மொழிக்குரிய எழுத்துகள். அவற்றை வகைப்படுத்தி, 'சிந்துவேளி எழுத்துகளின் பட்டியல்' என்றும், 'பண்டை இந்திய எழுத்துகளின் அமைப்பு முறை' என்றும், 'சிந்துவேளி எழுத்துகள்' என்றும், அறிஞர்கள், தாம்தாம் அறிந்தவரை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அவர்களுக்குப் பிறகு டாக்டர் ஹன்ட்டர் என்னும் பேரறிஞர் விரிவாக ஆராய்ந்து அழகிய நூல் ஒன்றை 1934-ல் வெளியிட்டார்.

இந்த எழுத்துகள் படிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. இவை படிக்கப்பட்ட பிறகே சிந்து வேளி மக்களின் உண்மை வரலாற்றை உள்ளவாறு உணரக்கூடும். இத்தகைய எழுத்துகள் சுமேரியாவிலும் கிடைத்துள்ளன. எகிப்தியப் பழைய எழுத்துகளும், பிற மேல்நாடுகளில் கிடைத்த எழுத்துகளும் சிறிது வேறுபாட்டுடன் பெரிதும் ஒத்துள்ளன. 'இவை அனைத்தும் ஒரு பொது எழுத்து முறையிலிருந்து நெடுங்காலத்திற்கு முன்னரே பிரிந்தனவாதல் வேண்டும்' என்று டாக்டர் ஹன்ட்டர் கருதுகிறார்.

‘ஸ்டேனட்ட’ என்னும் ஒருவகைக் கல்மீது சுண்ணம் தடவிச் சுட்டு, அதன்மீது எழுத்துகளும் விலங்கு முதலிய உருவங்களும் பொறிக்கப்பெற்றுள்ளன. இக்கற்களாலாய் பொருள்கள், சதுரமாகவும் நீள் சதுரமாகவும் நீண்டு உருண்ட வடிவமாகவும் அமைந்துள்ளன. சில முச்சதுரமாக அமைந்துள்ளன. அவை கீட்டுகள் (இரசிதுகள்) என்று டாக்டர் ஹன்ட்டர் கருதுகிறார். வேறு சில, கயிற்றிற் கோத்துக் கழுத்தில் கட்டிக்கொள்வன போல அமைந்துள்ளன. செம்பாலாய் நீள் சதுரத்தகடுகள் பல நாயன்யங்கள் என்று கருதப்படுகின்றன. அவற்றில் விலங்கு உருவம் மேலும், எழுத்துகள் கீழுமாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. சிலவகை எழுத்துக் குறிகளைக்கொண்ட பொருள்கள் ஒப்பந்தச் கீட்டுகள் என்று கருதப்படுகின்றன.

சிந்துவெளி மக்கள் இவற்றோடு நின்றுவிடவில்லை. அவர்கள் தோல், பட்டு, பாபிரஸ் என்பவற்றையும் பயன்படுத்தி எழுதி இருக்கலாம். எழுத்துகள் மேலிருந்து கீழ் நோக்கி எழுதப்பட்டுள்ளன; நேராக அமைந்துள்ளன. இந்த எழுத்துகள் அகர வரிசை உடையன அல்ல. இவற்றுள் சீத்திர எழுத்துகள் பல; ஒலிக் குறிப்பு உடையன பல. இவை வலம் - இடமாக வாசிக்கப்பட வேண்டியவை; சில இடங்களில் இடம் - வலமாக வாசிக்கத் தக்கபடி அமைந்துள்ளன. இவை பலவேறு காலங்களின் வளர்ச்சி உடையனவாகக் காணப்படுகின்றன.

இந்த எழுத்துகளால் அறியப்படுபவை பின் வருவன ஆகும் :

1. சிந்துவெளி எழுத்துகள் உச்சரிப்பைக் குறிப்பன.

2. அவை ஒலிக் குறிப்பையும் உணர்வுக் குறிப்பையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

3. அந்த அடிப்படை கி. மு. 3000-க்கு முற்பட்டது.

4. இவை சுமேரியர் - எகிப்தியர் எழுத்துக் குறிகளை ஒத்திருக்கின்றன. ஆதலால், மிகப் பழைய காலத்தில் சித்திர எழுத்துகளை மூலமாகக் கொண்ட ஒரு பொது மொழியிலிருந்தே இவை அனைத்தும் பிரிந்தனவாதல் வேண்டும்.

5. சிந்துவெளி மக்கள் அரபிக்கடல், செங்கடல், நடுத்தரைக் கடல் ஆகிய இம்மூன்றன் வழியாக மேற்குப் புற நாடுகளோடு வாணிபம் செய்து வந்தனர் ஆதலின், அவர்களிடமிருந்தே சைப்ரஸ் தீவினர், பொனீஷியர், சபியர் என்பவர்கள் சிந்துவெளி எழுத்துக் குறிகள் சிலவற்றைக் கடன் பெற்றிருக்கலாம்.

அசோகன் சாஸனங்களில் காணப்படும் பிராயி எழுத்துகள் கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை. 'அவை இழந்துவிட்ட இந்திய எழுத்துக் குறிகளிலிருந்தே தோன்றினவாதல் வேண்டும்' என்று ஸர். அலெக்ஸாண்டர் கன்னிங்ஹாம் நெடுநாட்

களுக்கு முன் கருதினர். அவர் கருதியது சரியே என்பதைப் பேராசிரியர் லாங்டன் உணர்ந்தார்; 'சிந்துவெளி எழுத்துக் குறிகளிலிருந்தே பிராமி எழுத்துகள் தோன்றினவாதல் வேண்டும்' என்று பல காரணங்களைக் காட்டி மெய்ப்பித்துள்ளார். சிந்துவெளி நாகரிகம் கி. மு. 2500-க்கு முற்பட்டது. பிராமி எழுத்துகள் கி. மு. 300-க்குச் சரியானவை. 'இவற்றுக்கு இடைப்பட்ட காலத்து எழுத்துகள்' என்று கருதத்தக்க குறிகளைக்கொண்ட சாஸனம் ஒன்று நடு இந்தியாவில் விக்ரமகோல் என்னும் இடத்தில் கிடைத்துள்ளது. இன்னும் பல சான்றுகள் நாள்டைவில் வெளிப்படலாம். புதுச்சேரியை அடுத்த அரிக்கமேடு என்னும் இடத்தில் பிராமி எழுத்துகள் கிடைத்துள்ளன. அங்கு மேலும் சில பழைய குறிகள் கிடைக்கலாம்.

சிந்துவெளி எழுத்துகளைச் சோதிக்கையில், தெளிவான வேறுபட்ட 234 எழுத்துக் குறிகள் காண்கின்றன. பிராமியில் அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஒ என்னும் 8 உயிர் எழுத்துகளும் 33 மெய் எழுத்துகளும் காணப்படுகின்றன. இவற்றால் உண்டான உயிர்மெய் எழுத்துகள் $(33 + 8 =) 264$ ஆகும். இவற்றில் 50 எழுத்துகளுக்கு உரிய குறிகள் சிந்துவெளி எழுத்துகளில் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன. ஆசிய - ஆஸ்ட்ரேலிய (முண்டா) மொழிகளின் குறியீடுகள் சில, சிந்துவெளி எழுத்துகளில் காணப்படுகின்றன. இவற்றின் குறியீடுகள் சில பிராஹுயி

மொழி எழுத்துகளிலும் காணப்படுகின்றன. இந்தியாவில் முண்டா மொழிகளை திராவிட மொழிக்கு முற்பட்டவை. ஆதலின், அவை திராவிடத்திலும் ஓரளவு கலந்திருக்கலாம்.

“சிந்துவெளி மக்கள் மொழி, ஓரசை உடைய சொற்களையே பெரிதும் கொண்டதாகும். அம் மொழி சம்ஸ்கிருதம் அன்று. ஆரியர் கி. மு. 1200-க்கு முன் இந்தியாவிற்கு வந்தனர். அவர்கட்கு முன் சிந்துவெளியில் இருந்தவர் திராவிடர் ஆகலாம். பலுசிஸ்தானத்தில் உள்ள ப்ராஹுயி மொழியில் பேரளவு திராவிடக்கலைப்பு இருக்கிறது; ப்ராஹுயி மக்கள் மண்டை ஓடுகளை ஒத்தவை மொஹெஞ்சொ தரோவிற்கு கிடைத்துள்ளன; சிந்துவெளி மொழி ப்ராஹுயியைப் போலவே ஓரசைச் சொற்களை உடையதாக இருக்கிறது. இவற்றால், திராவிடமொழி வட இந்தியாவில் ஆரியர் வருகைக்கு முன் இருந்தது என்று கூறலாம். திராவிடரே தங்கள் கலைகளையும் பிறவற்றையும் ஆரியரிடம் ஒப்படைத்தவர் ஆதல் வேண்டும்” என்று டாக்டர் ஹன்ட்டர் அறிந்துள்ளார்.

“வடபிராமி எழுத்துகளும் தென்பிராமி எழுத்துகளும் சிந்துவெளி எழுத்துகளிலிருந்து வளர்ச்சி பெற்றவையே ஆகும். வடபிராமி ஆரியராலும் தென்பிராமி திராவிடராலும் வளர்க்கப்பட்டவை. வடபிராமி ஆரிய மொழிக்கு ஏற்ற படி மாற்றி அமைக்கப்பெற்றவை. சிந்துவெளி எழுத்துகளைக் கொண்ட மொழி பழைய திராவிடமே ஆகும்.” என்று ஹிராஸ் பாதிரியார் கூறுகின்றார்.

“பிராமி எழுத்து முதலில் வடமொழிக்காக ஏற்படவில்லை; உயிர் எழுத்துகளில் அ, இ, உ ஆகிய மூன்றுக்கும் அதிகச் சிறப்பை அளிப்பதும், இன எழுத்துகளைப் பெருததும் ஆகிய ஒரு மொழிக்கென அமைக்கப் பட்டுப் பின்னரே வடமொழிக்கு ஏற்றபடி புதிய குறிகள் உண்டாக்கப்பட்டன. இந்தியாவில் இருக்கும் மொழிகளுள் இங்ஙனம் இருப்பது தமிழ் ஒன்றுதான். எனவே, பிராமி முதலில் தமிழுக்கென அமைந்த எழுத்தாக இருத்தல் வேண்டும்” என்று வேறு சில மொழி ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

இதுவரை கூறியவற்றால், சிந்துவெளி எழுத்துக் குறிகள் பண்டைத் திராவிட மொழிக்காகத் திராவிட மக்கள் தோற்றுவித்தனவே ஆகும் என்பதை அறியலாம்.

11. சிந்துவெளி மக்கள் திராவிடரா?

இந்தியாவில் இருந்த பழங்குடிகள் முண்டர் அல்லது கொலேரியர் என்பவர். அவர்களை வென்று இந்தியா முழுவதும் பரவி இருந்தவர் திராவிடர். அத்திராவிடர்க்குப் பிறகே ஆரியர் வந்தனர். இது சரித்திர ஆசிரியர் எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்ட உண்மை ஆகும். கொலேரியர் இனத்தவரே கோண்டர், சவரர் முதலிய மலைவாணர். இவர்கள் அநாகரிக மக்கள். இவர் இனத்தவர் ஆஸ்ட்ரேலியாவரை பரவி இருக்கின்றனர். எனவே, இவர்கள் சிந்துவெளி நாகரிகத்தைத் தோற்று வித்தவர் என்று எந்த அறிஞரும் கூறத் துணியார்.

சிந்துவெளி நாகரிகமோ ஆரியருடையதன்று என்பது ஆராய்ச்சியாளர் பலரது துணிபு. எனவே, சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிடர்க்கே உரியது என்பது கூறாமலே அமையும் அன்றோ?

ஆயின், கி. மு. 3000-ல் திராவிட மக்கள் வட இந்தியாவில் இருந்தனர் என்பதற்கு வேறு சான்றுகள் இருக்குமாயின், இக்கூற்றை ஒருவாறு ஒப்புக் கொள்ளலாம். ஆதலின், அச்சான்றுகளைக் காண்போம் :

(1) ஆரியர் சிந்து நதிக்கரையில் செய்த முதல் நூல் ரிக் வேதம். அதில் ஏறத்தாழ 400 திராவிடச் சொற்கள் கலந்திருக்கின்றன.

(2) ரிக் வேதம் இழித்துக்கூறும் இலிங்க வழிபாடு திராவிடருடையதே ஆகும்.

(3) இன்று வட இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு மொழியிலும் திராவிட மொழியின் அடிப்படையான இலக்கணம் அமைந்திருக்கிறது.

(4) பனுசிஸ்தானத்தில் உள்ள ப்ராஹுயி மொழியில் திராவிடச் சொற்கள் இருக்கின்றன; அம்மொழியாளர் பழக்க வழக்கங்கள் பல திராவிடருடையன; அவர்கள் உருவ அமைப்பிலும் திராவிடரை ஒத்துள்ளனர்.

(5) வட இந்தியாவில் கொண்டர், கூயியர், இராஜ்மஹாலியர், ஓராஓனர் முதலிய மலைவாணர் திராவிடச் சொற்களையே பேசுகின்றனர்.

(6) இன்றுள்ள இந்திய மக்கள் இனப்பட்டியல்படி, டெக்கான், தென் இந்தியப் பகுதிகளில் இருப்பவர் திராவிடர்; பம்பாய், சிந்து மாகாணங்களில் இருப்பவர் சித்ய-திராவிடர்; கிழக்குப் பஞ்சாப், ஐக்கிய மண்டிலம், பீஹார் மண்டிலம் இவற்றில் இருப்பவர் ஆரிய-திராவிடர்; வங்காளம், ஒரிஸ்ஸா மாகாணங்களில் இருப்பவர் மங்கோலிய-திராவிடர். எனவே, ஏறக்குறைய இந்தியாமுழுவதிலும் (காஷ்மீர், இராஜபுதனம் தவிர) திராவிடர் இன்றும் இருக்கின்றனர் என்பது அறியத்தக்கது. இதுகாறும் கூறிய சான்றுகளாலேயே திராவிட மக்கள் இந்தியா முழுவதிலும் ஆரியர் வரும்பொழுது இருந்தனர் என்பதை அறியலாம். இவ்வுண்மையைச் சிந்துவெளி ஆராய்ச்சிகொண்டும் நிறுவலாம்:

(1) சிந்து வெளியில் இலிங்க வணக்கம் இருந்தது. சிந்துவெளி மக்கள் சமயப் பழக்கங்கள் எல்லாம் இன்றும் திராவிட மக்களிடம் - சிறப்பாகத் தமிழ் மக்களிடம் - இருந்து வருகின்றன.

(2) சிந்துவெளி வீட்டு வாயில்கள் ஆறடி உயரத்திற்கு உட்பட்டவையே; திராவிடர் உயரமும் ஆறடிக்கு உட்பட்டதே.

(3) தென்னிந்திய திராவிடர் கி. மு. 4000 லேயே சுமேரியருடன் கடல் வாணிபம் செய்தவர்; சிந்துவெளி மக்களும் சுமேரியருடன் கடல் வாணிபம் செய்தவர்.

(4) திருநெல்வேலி, நீலகிரி, ஹைதராபாத் சமஸ்தானம் ஆகிய இடங்களில் காணப்பட்ட சித்திர எழுத்துகளே சிந்து வெளியிலும் காணப்பட்ட எழுத்துகள் ஆகும்.

(5) சிந்து வெளியில் காணப்பட்ட மண்டை ஓடுகள் சில பல்லாவரம், ஆதிச்ச நல்லூர் இவற்றிற் கிடைத்த மண்டை ஓடுகளை ஒத்துள்ளன.

(6) சிந்துவெளி மக்கள் மேலாடை போர்த்திருந்ததுபோலவே இன்றும் திராவிடர் போர்த்திருப்பது காணலாம்.

(7) திராவிடச் சொற்கள் ஓரசையே உடையவை. சிந்துவெளியினர் பேசிய மொழியும் ஓரசை உடையதே.

(8) தென் இந்திய திராவிடர் பிணங்களைத் தாழிகளில் புதைத்தனர்; சிந்துவெளியினரும் பிணங்களைத் தாழியிற் புதைத்தனர்.

(9) ஆரியர், கிருஷ்ணனையும் அவன் படை வீரரையும் யமுனைக் கரையில் எதிர்த்தனர்; இந்திரன், கிருஷ்ணன் மகளிரைக் கொன்றான்; படைகளை அழித்தான் என்று ரிக்வேதம் கூறுகிறது; கிருஷ்ணன், தமிழ் முக்களது முல்லைநிலக் கடவுள். பழமையான கடவுள்.

சிந்துவெளியில் வாழ்ந்த மக்கள் திராவிடரே என்பதை உணரலாம்.

ஆரியர் வந்தபோது சிந்துவெளியில் இருந்த உம் முன்னோரான திராவிடர் எப்படி இருந்தனர்

என்பதை, ஆரியர் செய்த ரிக்வேதம் கொண்டே அறிதல் நல்லதன்றோ ?

“ அவர்கள் அநாரியர் (ஆரியர் அல்லாதவர்); தட்டை மூக்கினர்; கரு நிறத்தார்; மாறுபட்ட வழி பாடு உடையவர்; வேற்று மொழியைப் பேசுபவர்; சிறந்த செல்வப்பெருக்குடன் வாழ்பவர்; கோட்டை களையுடைய நகரங்களில் வாழ்பவர்; போரில் ஓநாய் பேரலப் பேரோசை இடுபவர். அவர்கள் தாசர்; சுயநலக்காரர்; வேள்வி செய்யாதவர்; கொடிய மொழி யினர்; கால்நடைகளை வளர்ப்பவர்; ஆரியர் பசுக் களைக் களவாடுபவர்; அவர்களில் இலிபிஷன், துனி, சுமூரி, சம்பரன், வர்ச்சினன், திரிபிகன், ருதிர்ரன், அநர் சனி, ஸ்ரிபிந்தன், பல்புதன், பிப்ரு, வங்க்ரிதன் முதலி யோர் அரசர்கள் ஆவர். இவர்களில் வங்க்ரிதன் 100 நகரங்களுக்குத் தலைவன்; சம்பரன் 90 முதல் 100 வரைப்பட்ட நகரங்களை உடையவன். கிருஷ்ணன் 60 ஆயிரம் கறுப்பரை உடையவன்; யமுனைக் கரையில் இருந்துகொண்டு ஆரியரை எதிர்ப்பவன். தாசர் தமக்கென்றே உரிய பழக்க வழக்கங்களை உடையவர்; சமயக் கொள்கைகளை உடையவர்; வணிகர்; மந்திர மாயங்களில் வல்லவர்; ‘ருயவன் அயு’ என்பவர் இருவரும், தண்ணீரில் (தண்ணீரால் ஆழப்பெற்ற பாதுகாப்பு இடத்தில்) இருந்து கொண்டு ஆரியர்க்கும், அவர்தம் கால் நடைகட்கும் துன்பம் விளைவிப்பவர். இந்திரன் 30 ஆயிரம் தாசர்களைக் கொன்றான்; 150 படைகளை அழித் தான்.....”

இவற்றால், நாம் அறிவது 'ஆரியர் அல்லாத தாசர் வணிகர்களாக இருந்தனர்; செல்வர்களாக இருந்தனர்; பாதுகாப்பு மிகுந்த நகரங்களில் வாழ்ந்திருந்தனர்; தாச அரசர்கள் 100 நகரங்கள் வரை வைத்துப் பேரரசு செலுத்தினர்; போதிய வன்மை பெற்ற ஆரியரையே எதிர்த்து நின்றனர்; ஆரியர்க்கு விளங்காத மொழியைப் பேசினர்; மந்திர மாயங்களில் வல்லவர்; தமக்கென்று அமைந்த வழிபாடு உடையவர்; கால்நடைகளை உடையவர்; பணத்தில் கண்ணுனவர்' என்பதே. இவர்கள் ஆரியருடன் இட்ட போர்களையே பிற்காலப் புராணங்களில் தேவர்கட்கும் அசுரர்கட்கும் நடந்த போர்களாக மாற்றி எழுதி விட்டனர் என்பதை அறிவுடையோர் அறிவர்.

இங்ஙனம் நம் முன்னோரான திராவிடர் சிந்து வெளியில் வாழ்ந்த போது மங்கோலியர், பாரசீகர், அல்பைனர், சுமேரியர் முதலிய அயல் நாட்டினர் வாணிபத்தின்பொருட்டு அங்குக் குடியேறி இருந்தனர்; முண்டர் அல்லது கொலேரியர் (இந்தியப் பழங் குடிகள்) திராவிடருடன் கலந்து வாழ்ந்தனர். இதனால்தான், சிந்துவெளியில் கிடைத்த எலும்புகளும் மண்டை ஓடுகளும், திராவிடருடையன - மங்கோலியருடையன - அல்பைனருடையன - முண்டருடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. தோண்டப் பெறாத இடங்கள் தோண்டப் பெறின், மேலும் பல சான்றுகள் கிடைக்கும்; வரலாறும் உறுதிப்படும்.

12. நமது கடமை

இதுவரை கூறிவந்த செய்திகளால், புதை பொருள் ஆராய்ச்சியே, உண்மை வரலாறு கண்டறிவதற்குப் பெருந்துணை செய்வது என்னும் உண்மையை நன்கறியலாம். இந்தியாவிலேயே புகழ் பெற்று விளங்கியவர் திராவிடரே ஆவர். திராவிட மொழிகளுள் பழமையானது தமிழ் ஒன்றே. அதன் இலக்கண இலக்கியங்கள் பல. அழிந்தவை போக, இன்று இருப்பவை சில. அவற்றுள் மிகப் பழமையானது தொல்காப்பியம். அதன் குறைந்த காலம் கி. மு. 500 என அஞ்சாது கூறலாம். எனவே அது இன்றைக்கு 2500 ஆண்டுகட்கு முன் செய்யப்பட்டது. அந்நூல் தமிழ் மக்களின் போர்முறை, அரசியல், வாழ்க்கைநிலை, மொழிநிலை முதலியவற்றைத் தொகுத்துக் கூறிச் செல்கிறது. தொல்காப்பியர் 1600-க்கு மேற்பட்ட சூத்திரங்கள் செய்துள்ளார்; அவற்றில் தமக்குமுன் இலக்கணப் புலவர் பலர் இருந்தனர் என்பதை ஏறக்குறைய 100 இடங்களில் சுட்டிச் செல்கிறார். எனவே, 2500 ஆண்டுகட்கு முன்பே - தொல்காப்பியர்க்கு முன்பே - தமிழ் இலக்கணப்புலவர் பலர் இருந்தனர் என்பது தெளிவாகிறதன்றோ? அத்துணை இலக்கண நூல்கட்கும் இலக்கிய நூல்கள் இருந்திருத்தல் வேண்டும் அல்லவா? இலக்கியம் கொண்டே இலக்கணம் செய்யப்படுதல் வழக்கம். ஆதலால், தொல்காப்பியர்க்கு முற்பட்ட இலக்கண ஆசிரியர் இலக்

கணநூல் செய்யப் பேருதவி செய்தவை பல இலக்கியங்களாக இருத்தல் வேண்டும் அல்லவா? இவற்றால், ஏறக்குறைய 3000 ஆண்டுகட்கு (கி. மு. 1000-க்கு) முன்னரே தமிழில் பண்பட்ட இலக்கிய நூல்கள் பல இருந்தன என்பதை ஐயமற அறியலாம்.

இன்றுள்ள புறநானூறு என்னும் நூலைப் பார்த்தால், வான்மீகர் பாடிய பாட்டும், தரும புத்திரனைப் பற்றி நேரே பாடிய பாடலும் காணப்படுகின்றன. இராமாயண - பாரதகாலம் கி. மு. 1400-800 என்பது சரித்திராசிரியர் கூற்று. எனவே, இதிகாச காலத்துச் (கி. மு. 100-க்கு முற்பட்ட) செய்திகளும் தமிழ் நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. 'முதல் சங்கம் இன்றுள்ள கன்னியாகுமரிக்கும் தெற்கே இருந்த நாட்டில் நடந்தது; இடைச்சங்கம் கடல்கொண்ட கவாட்புரத்தில் நடந்தது' எனவரும் கூற்றுகள், தமிழ் நூல்கள் கி. மு. 1500-க்கும் முற்பட்ட காலத்தில் இருந்தன என்பதை விளக்குகின்றன. இது நிற்க, தென் இந்தியா பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாகவே நாகரிகம் பெற்றது என்பதற்கு அடையாளமாக, எங்குத் தோண்டினும் புதை பொருள்கள் கிடைத்தபடியே இருக்கின்றன. அவைகள் கற்கால மக்களுடையன; செம்புக்கால மக்களுடையன; பிற்கால மக்களுடையன. பல்லாரி, அனந்தப்பூர், கடப்பை, கர்நூல் கோட்டங்களில் கற்கால மக்களின் மட்பாண்டங்களும் 2000-க்கு மேற்பட்ட கல் சமாதிகளும் கிடைத்துள்ளன; நூற்றுக் கணக்கான கல்லுளிகள், வேறு பல கற்கருவி

கள், சுத்திகள், மரச்சீப்புகள், புலிப்பற்களால் ஆன தாயித்துகள், களிமண் காப்புகள் முதலியன கிடைத்தன. பல்லாவரத்தில் சி ந் து வெ ளி யி ல் கிடைத்ததுபோலக் களிமண்ணும் மணலும் சேர்த்துச் செய்யப்பெற்ற (Tara Cotta) மனித உருவம் கிடைத்தது. பல பழங்காலத் தாழிகள்கிடைத்தன. சேலத்தில் பல்லாரியில் கிடைத்தவை போன்ற மட்பாண்டங்களும், கூடந்தல் அலங்காரம் பெற்ற மண்ணாலாய பெண் உருவங்களும் கிடைத்தன; குடிசைகளைப்போன்ற பிணப் பெட்டிகள் பல கண்டெடுக்கப் பட்டன.

கோயமுத்தூர்க் கோட்டத்தில் உள்ள செட்டிபாளையத்தில் ஒரு மண்மேடு இருக்கிறது. அதனுள் கல்லாலான பிணக்கோவில் கண்டறியப்பட்டது. அதற்குள் மழமழப்பான சுறுப்புநிற மண்பாண்டங்கள் கிடைத்தன; மூடியுடைய கோப்பைகள் கிடைத்தன. கோப்பை மூடிமீது மான் அல்லது ஆடு நிற்பதுபோலச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய மூடிகள் பாரசீகத்தில் கண்டெடுக்கப் பட்டன. புதுக்கோட்டையில் எண்ணிறந்த சுற்காலத் தாழிகளும், இருப்புக் காலத்துப் பிணப் பெட்டிகளும் கிடைத்துள்ளன. திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலிக் கோட்டங்களில் பல வகையும் பல நிறமும் கொண்ட மட்பாண்டங்கள் கிடைத்துள்ளன. ஆதிச்ச நல்லூரில் ஏறக்குறைய ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் தாழிகள் வீதம் 114 ஏக்கர்களில் தாழிகள்

புதைக்கப்பட்டுள்ளனவாம். அவற்றுள் சிலவற்றில் இரும்பு, வெண்கலம், பொன் இவற்றாலான பொருள்களும் அடக்கம் செய்யப்பெற்று இருந்தன.

✓ புதுச்சேரியை அடுத்த செம்பியம்பாளையத்தில் சிந்துவெளியிற் கிடைத்த விசிறிப்பாகை அணிந்த பெண்ணுருவம் போன்ற ஒன்றும், பல மட்பாண்டங்களும் மணிகளும் கிடைத்தன; அரிக்க, மேட்டில் கணக்கற்ற நுட்பமான மணிகள் (சிந்துவெளியிற் கிடைத்தனபோல) கிடைத்துள்ளன. புதுச்சேரியை அடுத்துள்ள பிரஞ்சப் பகுதி மெய்யாகவே ஆராய்ச்சிக்குரிய அற்புத இடமாகும்.

✓ ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகவே சிறப்புப் பெற்றுவந்த சேர - சோழ - பாண்டிய தலை நகரங்களான காவிரிப்பூம்பட்டினம், வஞ்சிமா நகரம், கொற்கை முதலியனவும், உறையூர், முசிரி, தோண்டி, காயல் முதலியனவும் தெளிவான ஆராய்ச்சிக்கு உரியவை. மொஹெஞ்சோ - தரோவைப்போலவே புகார், முசிரி, காயல், கொற்கை முதலியன அயல் நாடுகளுடன் வாணிபம் செய்துவந்த பண்டை நகரங்கள், அவற்றில் இன்றும் ரோம நாணயங்கள் கிடைக்கின்றன. கி. மு. 1000-ல் வாழ்ந்த சாலமோன் அரசர்க்கு மயில்கள் அனுப்பிய தமிழ்நாடு, கடல் வாணிபத்தில் சிறந்திருந்தது என்பதில் ஐயமுண்டோ?

இவ்விடங்களை எல்லாம் சாத்திரிய முறையில் ஆராய்ச்சி செய்யத் தமிழ் மக்கள் அரசியலாரைத் தூண்டவேண்டும்; அப்பணியில் தமிழ்ப் பற்றுடைய அறிஞரையே ஆராய்ச்சியாளராக

அமர்த்த முனைதல் வேண்டும்; 'கண்ட எல்லாம் ஆரிய நாகரிகமே' எனச் சாதிக்க முயலுவோரை அப்பணியில் அமர்த்தலாகாது; அங்ஙனமே கண்ட எல்லாம் 'தமிழ் - திராவிட நாகரிகமே' என்பவரையும் அமர்த்தல் ஆகாது. உள்ளதை உள்ளவாறு உரைக்கும் உண்மையாளரையே அத் திருப்பணியில் அமர்த்தல் வேண்டும். மெய்யான ஆராய்ச்சி நடைபெறின், இந்திய சரித்திர உலகம் வியப்புறுமாறு ஆரிய பொருள்கள் கிடைக்கும்; திராவிடர் தொன்மை நாகரிகம் உலகெங்கும் உணர வழி உண்டாகும்; வின்னென்ட் ஸ்மித் கூறினாற்போல, இந்திய சரித்திரம் வகையாற்றிலிருந்து கட்டப்பெறும். அந்நாளே உண்மை வரலாறு வெளிவந்த நன்னாள் ஆகும்.

ஆதலின், தமிழ்ச் செல்வர்களே! நமது தாய் மொழி உயர்ந்தது; அஃது இந்நாட்டில் பழங்காலத்தில் அரசாட்சி செலுத்தியது; மிகப் பழையது; என்றும் அழியாது நிலையுற்று இருப்பது; அங்ஙனமே நமது நாகரிகம் தொன்மையது; பழுதற்றது. ஆன்ம உணர்ச்சியும் இறை உணர்ச்சியும் மனிதத் தன்மையும் உடையது. அஃது உலகிலேயே இறுமாந்து நிற்கத்தக்கது அதனை மறைக்கச் சிலர் முனைகின்றனர். அம் முயற்சிக்கு இடங் கொடாது, நீங்கள் தமிழ் அறிஞர்களாகி, நூல் ஆராய்ச்சியிலும் புதை பொருள் ஆராய்ச்சியிலும் புலமை எய்தி, நம் உயிர்போன்ற தாய் மொழியையும் தாய் நாகரிகத்தையும் உலகம் உணரச்செய்ய முனைவீர்களாக! உங்கட்கு எல்லாம் வல்ல தமிழ் அன்னை அருள் புரிவாளாக!

கழகச் சிறுகதை நூல்கள்

விளக்கப் படங்களுடன்

ரூ.அ.பை.

கழகச் சிறுகதைகள் முதற் புத்தகம்	0	4	0
ஹை 2-ம் புத்தகம்	0	4	0
ஹை 3-ம் புத்தகம்	0	4	0
ஹை 4-ம் புத்தகம்	0	4	0
ஹை 5-ம் புத்தகம்	0	4	0
ஹை 6-ம் புத்தகம்	0	4	0

கழக இனிய கதைகள் முதற் புத்தகம்	0	5	0
ஹை 2-ம் புத்தகம்	0	5	0
ஹை 3-ம் புத்தகம்	0	5	0
ஹை 4-ம் புத்தகம்	0	5	0
ஹை 5-ம் புத்தகம்	0	5	0
ஹை 6-ம் புத்தகம்	0	5	0

தமிழ்நாட்டுச் சிறு கதைகள்	0	5	0
பலநாட்டுச் சிறு கதைகள்	0	6	0
வினையாட்டுப் பந்தயம்	0	4	0
பழமொழிக் கதைகள்	0	4	0
அஞ்சல் முறை	0	6	0
குழந்தைப் பேச்சு	0	4	0
பிழையின்றிப் பேசுக	0	4	0

சிறு கதை வரிசை:

1. வேலன் அரக்கர் மறலி	0	4	0
2. வேலனும் அவரைக் கொடியும்	0	4	0

சிறுவர் கதைப் பாட்டு:

1. பிறந்த நாள் பரிசு	0	3	0
2. ஓர் எலிக் குடும்பம்	0	3	0
குழந்தைப் பாட்டு	0	4	0
கழகச் சிறுவர் பாட்டு	0	5	6
கழக இளைஞர் பாட்டு	0	8	0

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், மயிலாடு

தலைமை நிலையம் :
திருநெல்வேலி

6, பவழக்காரத் தெரு,
சென்னை.

Publication No. 373

Maraintha Nagaram

BY

Vidwan M. Rajamanickam Pillai,

B.O.E., L.T.

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORK
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
TIRUNELVELI & MADR

வால்திரமலிதர் கழகம்

(Y. M. D. A.)

35, முத்தாரூர் பைகம் தெரு,

மவுண்ட்ரோடு சென்னை 2.

Price

72
Wrapper Printed at The
Progressive Printers, Madras